

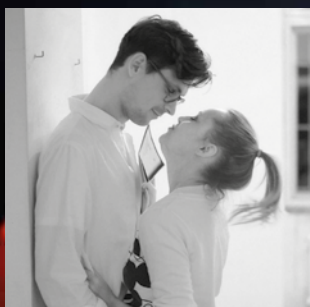
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Mezzosopranistka
Janja Vuletic

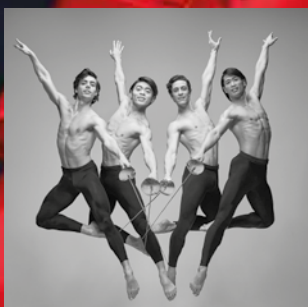
Bez pochopení hudby je opera nekompletní

ČINOHRA

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
poprvé v Ostravě

BALET

TŘI MUŠKETÝŘI
ve světové premiéře

OPERETA/MUZIKÁL

R
REBECCA

REBECCA
muzikálový hit sezóny

NDM EXTRA

L2: BRÁNA ŽIVOTA!
filmová projekce s besedou

Auto Heller, hrdý partner Národního divadla moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

již tradičně v čísle časopisu, se kterým vstupujeme do jara, představujeme poprvé dramaturgické plány všech čtyř souborů pro sezónu příští – sezónu 2017/2018, která bude v historii Národního divadla moravskoslezského již 99. Její vizuál, který zde rovněž poprvé představujeme, opět – již po čtvrté – navrhnul Jiří Šigut. Naším záměrem a přáním je, aby nás jeho vizuální symboly dále zdárně dovedly až ke stému výročí založení Národního divadla moravskoslezského – tedy k sezóně 2019/2020!

Ten první vytvořil pro naše divadlo Jiří Šigut pro sezónu 2014/2015 a byl jím, připomínám, výřez ve tvaru číslovky 120 z dobové fotografie Národního domu, budovy, kde dnes sídlí Divadlo Jiřího Myrona. Národní dům byl první, dnešním jazykem řečeno, multifunkční reprezentativní kulturní stavbou, centrem českého kulturního a společenského života i českého divadla.

Letošní rok připomíná 110. výročí od otevření naší druhé divadelní budovy – Městského divadla, které již 27 let nese název Divadlo Antonína Dvo-

řáka! Tentokrát je symbolem krásné červené jablko, do kterého máte chuť se s radostí zakousnout a které provází slogan *Svěží už od roku 1907!* **A proč je symbolem právě jablko? Co vedlo Jiřího Šiguta k tomuto obrazu, k této (pro mnohé) hádance? Zkuste zapátrat – můžete se s námi o výsledek svého pátrání podělit a stát se, dojdete-li ke správné odpovědi a budete-li vylosování, majiteli premiérového předplatného za opravdu skvělou cenu, která je cennou cenou!**

Ale před námi jsou teď rovněž (a hlavně) ještě čtyři měsíce této sezóny nabitě dobrým divadlem! V březnu obohatí náš repertoár světový muzikálový hit **Rebecca**, který u nás zazní v české premiéře! A zároveň 26. března repertoár opustí úspěšný muzikálový klenot **Sunset Boulevard**, který měl svou českou premiéru v již zmiňované sezóně 2014/2015. Ve světové premiéře se koncem března roztančí v Divadle Antonína Dvořáka **Tři mušketýři**, měsíc duben přivítá činohra **Zamilovaným Shakespear** a po dlouhém čase, po více jak třiceti letech, budeme mít možnost opět poznat **Tajemství** Bedřicha Smetany (na konci měsíce dubna).

Březen a duben jsou zároveň měsíce posledních čtyř (!) exkluzivních představení komorní opery Benjamina Brittena **Zneuctění Lucrecie** (*The Rape of Lucretia*), kterou jsme premiérovali s mezinárodním obsazením poprvé v Ostravě a teprve podruhé v Česku, s velkým úspěchem, zaujatým porozuměním a výborným ohlasem u diváků i odborné kritiky, před pár dny – v polovině února – pár dnů předtím, než píšete tyto řádky s radostí z to-

hoto úspěchu nejen jako ředitel, ale i režisér této inscenace. Přijďte a zažijte setkání s jedinečnou poezií nádherného, originálního a přitom uchu i myslí srozumitelného, křehce drsného světa této nádherné opery, která patří k opravdovým skvostům hudby 20. století! Ty poslední čtyři možnosti je, myslím, škoda nevyužít!

Vždy si pro sebe říkám, než začnu psát tento úvodník, že nechci, aby jeho prostor byl hlavně výčtem pozvánek – toho pro mě nejlepšího, nejdůležitějšího a nejsobnějšího v našem divadelním dění v příštích dvou měsících. Konec konců, to je obsahem dalších stran věnovaných jednotlivým souborům. S tímto vědomím si teď čtu výše napsané a pro tentokrát to tak nechám, naplněn radostí a hrdostí, že Národní divadlo moravskoslezské má možnost nabízet tak široké spektrum kvalitních a věřím, že inspirativních a jedinečných divadelních setkání nejrozumnějších žánrů. Není to samozřejmost. (A tak si toho važme!) A je to zároveň oboustranná radost (na obou stranách divadelní rampy), že můžeme být toho teď a tady účastní – jako tvůrci i jako diváci – v Ostravě v roce 2017!

750 let je známa existence Ostravy, 98 let je její neodmyslitelnou součástí Národní divadlo moravskoslezské!

Račte vstoupit! A s radostí se k nám vracet!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLESA DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na **Facebook Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

BOUŘE

Dobrý den,
posílám velkou pochvalu na operu Bouře od Zdeňka Fibicha. Nečekal jsem, že se jedná o tak nádherné dílo, které je z nepochopitelných důvodů málo inscenováno na jevištích. Byl jsem doslova uchvácen krásnou hudbou a celým pojetím inscenace. Zasluhu na tom má i režisér J. Nekvasil.

Chtěl bych vyzdvihnout orchestr, který zněl velmi sebraně a ukázal se v plné síle a kráse. Těší mě, že uvádíte málo hraná díla, která však stojí za zhlédnutí. Věřím, že tuto inscenaci zhlédnu ještě jednou. Stojí za to! Všechny vás zdravím.

Martin Sikora

ANDREA CHÉNIER

Dobrý den,
právě jsem zhlédl reprízu opery Andrea Chénier a jsem zcela uchvácen krásnou hudbou a výkony všech účinkujících včetně orchestru. Tuto

inscenaci jsem v Ostravě viděl již potřetí. A doufám, že ne naposledy...

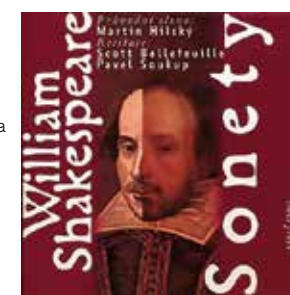
Jedná se o nádherné představení, při kterém mi běhal mráz po zádech. Ještě jednou velké bravo všem!!! Těším se na další operní představení.

Martin Sikora

SUNSET BOULEVARD

Velká vdaka za včerašie nádherné, úžasné a jedinečné predstavenie Sunset Boulevard! Norma Katky Hasprovej je jednoducho nezabudnuteľná, vďaka za ten bravúrnny výkon a zimomriavky! Veľké vďaka aj: Tomáš Savka, Silvia Holečková, Miroslav Urbánek a všetci ostatní... Nádherné, dojemné, dokonalé! Nech sa vám darí v ďalšej práci!

Miška Važka

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioteka.cz) jednoho z diváků audioknihou. Tentokrát jsme společně vybrali ohlasy Martina Sikory – za jeho velké operní nadšení – ke kterému putuje CD *Sonety* Williama Shakespeara.

Gratulujeme!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

**Budte s námi
i ve virtuálním
světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Andrea Dortová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Andrea Dortová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Martin Klimeš, Lenka Lagronová, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvořník, Natálie Nečasová, Radana Otípková, Karolína Pečenková, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová, Barbora Truksová, Kateřina Vozňáková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 1. února 2017
Vychází: 1. března 2017
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

CENY THÁLIE 2016

Držte nám palce!

Šanci na Cenu Thálie 2016 mají čtyři umělci Národního divadla moravskoslezského. Fandit jim můžete 25. března 2017 v Národním divadle v Praze nebo u přímého přenosu České televize a na vlnách Českého rozhlasu 2.

OPERA ŽENY

Jana Sibera

Role: **Ophélie**

Název inscenace: **Hamlet**

OPERA MUŽI

Thomas Weinappel

Role: **Hamlet**

Název inscenace: **Hamlet**

OPERETA/MUZIKÁL ŽENY

Lenka Pavlovič

Role: **Hortensie**

Název inscenace: **Ples v opeře**

OPERETA/MUZIKÁL MUŽI

Roman Tomeš

Role: **Jidáš Iškariotský**

Název inscenace: **Jesus Christ Superstar**

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

LA CLEMENZA DI TITO

Už tvůj hněv mě rozpaluje a Řím je v plamenech!

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: SKUTR

Premiéry 6. a 8. října 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Zdeněk Fibich (1850–1900)

BOURE

Plni krve, vášně, tápejte na ostrově duchů!

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 1. a 3. prosince 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s českými titulky

Benjamin Britten (1913–1976)

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Když tvrdě spí vše nevinné a milé,

vražda a chtíč se mají k dílu čile

Hudební nastudování: Ondřej Vrabec

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 16. a 18. února 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v anglickém originále

s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)

TAJEMSTVÍ

Dva znepřátelené rody ve Smetanově

operním pokladu

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Tomáš Studený

Premiéry 27. a 29. dubna 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále

s českými titulky

Gioacchino Rossini (1792–1868)

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

Jásejte trubky, zahlahol fantáro!

Vchází sám velký lazebník Figaro!

Hudební nastudování: Marko Ivanovič

Režie: Ondřej Havelka

České přebásnění: Jaromír Nohavica

Premiéry 15. a 17. června 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v novém českém přebásnění

s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

**ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – Eva Dřizgová-Jirušová (Ženský sbor),
Anna Nitrová (Lukrécie), Veronika Holbová (Lucia)
a Markéta Cukrová (Bianca)**
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (BŘEZEN – DUBEN 2017)

Zdeněk Fibich

BOUŘE

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Dirigent: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

4. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 5. 4. (18.30)

Wolfgang Amadeus Mozart

LA CLEMENZA DI TITO

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Dirigent: Jakub Klecker

Režie: SKUTR

5. 3. (15.00), 9. 3. (18.30), 29. 3. (18.30),

1. 4. (18.30), 7. 4. (18.30)

Benjamin Britten

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Hudební nastudování: Ondřej Vrabec

Dirigent: Adam Sedlický / Ondřej Vrabec

Režie: Jiří Nekvasil

7. 3. (18.30), 30. 3. (18.30), 6. 4. (18.30),

19. 4. (18.30) – naposledy v sezóně

Umberto Giordano

ANDREA CHÉNIER

Hudební nastudování: Zbyněk Müller

Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teeppen

Režie: Ivan Krejčí

11. 3. (18.30), 8. 4. (18.30) – derniéra

Bedřich Smetana

BRANIBORI V ČECHÁCH

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Dirigent: Jakub Klecker / Marek Prášil

Režie: Jiří Nekvasil

12. 3. (16.00), 2. 4. (15.00)

Giuseppe Verdi

LA TRAVIATA

Nové hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Jakub Klecker

Režie: Carmen Or

18. 4. (18.30)

Bedřich Smetana

TAJEMSTVÍ

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík

Režie: Tomáš Studený

27. 4. (18.30) – premiéra,

29. 4. (18.30) – druhá premiéra

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

BOUŘE

NDM je v tuto chvíli jediným divadlem na světě, kde můžete tuto operu s romantickou Fibichovou hudbou vidět na jevišti!

Jakub Klecker

Jakub Klecker

BOUŘE – v popředí Luciano Mastro (Fernando)
Reprízy 4. 3. (18.30), 14. 3. (18.30) a 5. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Benjamin Britten (1913–1976)

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Když tvrdě spí vše nevinné a milé,

vražda a chtíč se mají k dílu čile

Dvouaktová komorní opera z roku 1946

Libreto Ronald Duncan (1914–1982)

podle hry Andrého Obeyho (1892–1975)

Le Viol de Lucrece

Reprízy 7. 3. (18.30), 30. 3. (18.30),
6. 4. (18.30), 19. 4. (18.30) – naposledy
v sezóně v Divadle Antonína Dvořáka

Děkujeme za finanční dar, který NDM na podporu realizace
této inscenace laskavě poskytl pan Michael Trask.

„Výběrem Brittenovy komorní opery Zneuctění Lukrécie upozornil ředitel Národního divadla moravskoslezského Jiří Nekvasil na titul, který do volné ostravské řady Operní hity dvacátého století pasuje úplně ideálně. Jako režisér inscenace současně vyhmátl přesně to, co partitura nabízí – dráždivou oscilaci mezi antickou tragédií a moderní poezií, mezi příběhem a básní.

Určující je hudba Benjamin Brittena. Třiatřicetiletý skladatel napsal v roce 1946 hudbu mistrovskou – navozující atmosféru, podporující děj, dořikávající nevyřčené a otvírající později řečené... hudbu zvukově nesmírně apartní a jemnou, na pomezí imprese, neoklasicismu a moderny. Brittenova druhá opera, po symfonickém Peteru Grimesovi zcela odlišná, je převážně ztišená, až křehká průzračná, cudná, s jemným oparem. V orchestřišti je jen třináct hráčů, ale instrumentace je tak nápaditá a proměnlivá, jako kdyby jich byl obvyklý počet. Objev se i zvukomalebná místa a občas vystupuje do popředí několika akordů klavír v neoklasickém náznaku doprovodu recitativů, ale vždy jde jen o závan, o pocity. Jako v celém díle. Právě prostřednictvím hudby dostává příběh jedinečný náboj obrovské empatie. **Docenit úlohu dirigenta Ondřeje Vrabce lze asi jen**

POUZE
4
UVEDENÍ

Martin Gurbal (Collatinus), Thomas Weinappel (Tarquinius), Jorge Garza (Mužský sbor), Lukáš Bařák (Junius) Foto Martin Popelář

těžko. Představení pod jeho vedením plyne v kouzelné dokonalosti, interpretačně nelehká průhledná sazba jakoby nebyla žádným problémem. Tak to má být.

Jde o téma historické, jakoby z dávných bájí, z doby před dvěma a půl tisíci lety, doby etruských vládců a vzniku římské republiky. Lukrécie, manželka jednoho z generálů, je v důsledku arogantní mužské sázky znásilněna princem Tarqui-niem. Přestože ji manžel přesvědčuje, že taková situace má východisko v odpuštění a zapomnění, hanbu neunes a vezme si život. V Římě to vede k povstání proti Etruskům.

Celá opera, jejíž libreto pochází od Ronalda Duncana, je zasazena do rámce vyprávění. Má dva průvodce dějem, kteří se explicitně prohlašují za zprostředkovatele mezi tehdejší a naší dobou. Komentují, posouvají děj, i přes záměrný odstup spoluvytvářejí náladu – přinejmenším hudebně rozhodně nejsou zcizujícím prvkem, ale neotřelým obohacením. Jiří Nekvasil tento autorský záměr plně ponechal, vydělil je civilním oblečením i nejčastějším umístěním na rampu. Oba zpívané party, v opeře stejně důležité jako šest postav příběhu, obdařil skladatel krásně klenutými kan-tilénami, nejkrásnějšími tehdy, když se oba hlasy setkají v unisonu. Chytlavým detailem je jejich

nazvání mužským sborem a ženským sborem. Tenorista Jorge Garza věnoval roli v ideální podobě přesně ten styl, barvu a dikci, jaké si spojujeme s britským školením hlasu. Ostatně, právě tahle úloha je jednou z těch mnoha, které Britten během celoživotního intimního partnerství napsal postupně pro svého přítele tenoristu Petera Pearse. Sopranistce Evě Dřízgové-Jirušové se podařilo naladit na stejnou vlnu.

Postava Lukrécie potřebuje od své představitelky široké spektrum výrazu od téměř dívčí idylly po osudovou tragiku. Janja Vuletic je pro roli má, byla hlasově i herecky naprosto přesvědčivá. Její proměna je realisticky silným okamžikem inscenace, která se jinak nárazem emocí spíše vyhýbá. Další dvě ženské role, chůva a služebná, byly při premiéře obsazeny také skvěle – Markétou Cukrovou a Veronikou Holbovou. (...)

Scéna Jakuba Kopeckého s kostýmy Simony Rybákové zapadá do koncepce ústrojně, oba spoluvůrci podtrhují převažující vznešenou krásu. Vystačí si, stejně jako režie, s náznaky, o to působivějšími, oč jednoduššími. Druhý obraz prvního dějství, evokující pokojný svět žen, nebo naopak tragický zvrat, když zlomená Lukrécie před závěrem opery vysokými dveřmi, náhle otevřenými uprostřed zadní stěny, vchází z šera na osvětlenou scénu, jsou jen dvěma příklady komplexního řešení, v němž prostor hraje s postavami. (...)

Brittenovo Zneuctění Lukrécie, nádherně zpomaleně plynoucí, nabízí dvě dějství s pauzou, čistého času zhruba dvě hodiny. Od československé premiéry díla, která se odehrála v Plzni v roce 1983, jde teprve o druhou tuzemskou nastudování. Právě v této stylové, velice inspirované ostravské inscenaci se pro nás s naprostou samozřejmostí opravdu stává skutečným operním hitem dvacátého století.“

Petr Veber: Brittenovo Zneuctění Lukrécie
v Ostravě – příklad režijního pochopení
autorovy představy

www.casopisharmonie.cz

Jorge Garza (Mužský sbor), Anna Nitrová (Lukrécie), Eva Dřízgová-Jirušová (Ženský sbor)

Foto Martin Popelář

ROZHOVOR S MEZZOSOPRANISTKOU JANJOU VULETIC

Narodila se v roce 1979 v Dubrovniku, kde absolvovala gymnázium a konzervatoř. Posléze studovala na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni. Během sezóny 2001/2002 působila v operním studiu v Curychu pod vedením Nikolause Harnoncourta. V letech 2002–2006 byla angažována jako sólistka Badischen Staatstheater in Karlsruhe a v roce 2006 debutovala v Théâtre Royal de la Monnaie Brussels a také v Grand Théâtre v Ženevě. Dále působila v Lyonu, Barceloně, Stockholmu, Frankfurtu, Bruselu a Drážďanech. V posledních letech excelovala v Deutsche Oper am Rhein v Düsseldorfu, nyní působí v Berlíně. V minulém roce debutovala v roli Gertrude v nastudování Thomasova *Hamleta* na prknech opery NDM.

Je to vaše druhá role v Ostravě, jak se vám spolupracovalo s režisérem Radovanem Lipusem (Gertrude, Hamlet – inscenace nominována na Cenu Divadelních novin 2016) a nyní s Jiřím Nekvasilem?

Je velice těžké porovnávat práci dvou režisérů, zvláště když se jedná nejen o dvě rozdílné opery, ale také v pohledu na charaktery ztvárňovaných postav. Postava Lukrécie je mnohem zajímavější a je pro mě opravdovou výzvou.

Režisér Nekvasil má výborný cit pro hudební rétoriku a nepřímé vyjadřování, které jsou součástí operního světa. Pravdivost se mnohem více ukrývá v instrumentálních částech než v textu, i když je to Shakespeare nebo Duncan. Rozhodně nepreferuji „prima la musica“, začínala jsem jako činoherní herečka. Ovšem bez pochopení hudby je opera nekompletní a inscenace trpí. Hudba se pohybuje ve vlastní „emocionální rétorice“ i v jistém časoprostoru, který musí být režisérem technicky zvládnutý – každý výraz je totiž perfektně načasovaný, připravený a přenesený pomocí hudby. Byli jsme překvapení, jak jednoduše, nekomplikovaně a logicky se aranž *Lukrécie* stavěla.

Za roli Lukrécie jste v roce 2008 vyhrála cenu televize Mezzo, nyní ztvárníte roli po-druhé. Jak jste vnímala u prvního nastudování roli Lukrécie, ženy, která je znásilněna a následně spáchá sebevraždu – a nyní, s odstupem let?

Květinovou scénou ze *Zneuctění Lukrécie* jsem se zabývala ve své diplomové práci, a tedy se na Brittenovo dílo i zaměřovala. Ovlivněná činohrou jsem měla tendence podhodnocovat belcantovou operu a preferovala jsem dílo Strausse (Richarda, samozřejmě) a Mozarta (hlavně na libreta da Ponteho). Nenáviděla jsem Pucciniho za to, že nenapsal něco pro mezzosoprán (*smích*), ale milovala jeho genialitu ve vrcholném splynutí hudby a dramatu.

Brittenovy opery se často nedávají, a když,

Janja Vuletic

Foto Annette Riedl

tak bývají často obsazovány zpěváky, kteří mají angličtinu jako mateřský jazyk. Takže když Mezzo vysala soutěž, přihlásila jsem se, abych si mohla tuto roli alespoň jednou v životě zazpívat. Můžete si tedy představit tu radost, když mi byla role v Ostravě nabídnuta!

Od minula jsem si všimla, že je v centru otevřeno mnoho nových míst. Doufám, že tato infrastruktura bude dále růst; dodává starému městu kouzlo

Od doby prvního nastudování se mé vnímání této opery příliš nezměnilo, ale více na mě působí filozofická hloubka díla. To ale nemá takový vliv na interpretaci. Nazírání na bolest znásilněné nevinny ženy se pro mě nemění. Dříve mě ale nezajímala otázka, která je v tomto díle ukryta: *jestli je to vše jen lidská tragédie* a, jak říkají sbory, vysvobození přichází skrze Bohem seslaného Mesiáše.

Jaké jsou vaše oblíbené mezzosopránové role a která je tou vysněnou?

Jednou z nich je určitě Lukrécie, z kalhotkových rolí Cherubino (*Figarova svatba*), Nicklausse v *Hoffmannových povídkách* (tento kus zbožňuji!), Nero v Monteverdiho

Poppei. Ale abych nezůstala jen u mužských rolí – již třikrát jsem ztvárnila Carmen, ta mě bavila. Zda je role zábavná, záleží ve velké míře na režii. Vzpomínám na jednu opravdu skvělou ve Stockholmu s geniálním režisérem Olem Andersem (Dorabella, *Così fan tutte*), který má neuvěřitelný smysl pro *commedii dell'arte*. S přibývajícím věkem se mnohem více zajímám o vážnější role. Rozhodně bych si chtěla jednou

ROZHOVOR S MEZZOSOPRANISTKOU JANJOU VULETIC

zazpívat Berliozovu Marguerite (*Faustovo prokletí*) a Didonu (*Trójané*). Jedno z mých nejoblíbenějších děl, které se také příliš často nehraje, je Massenetův *Don Quichotte* – role Dulcinée. Ta patří mezi mé velké sny.

V roce 2005 jste se stala držitelkou šesti cen na 24. mezinárodní soutěži Belvedere ve Vídni (1. cena v kategorii „opereta“, 2. cena v kategorii „opera“). Je vám bližší svět operety, či opery?

Tuto soutěž jsem vyhrála s francouzským repertoárem, ve kterém se cítím jako doma – Offenbachova *Perikola* a *Krásná Helena* jsou skvělé kusy. Německá opereta toho pro mezzosoprán moc nenabízí, kromě Orlofského v *Netopýřovi* (což je také zábavná role). Netroufám si oddělovat tento repertoár, i když mám větší sympatie k opeře, ke způsobu interpretace, zpěvu. Každopádně mé preference jsou vždy spjaty s rolí a režijním pojetím, nikoliv s žánrem.

Žijete se svým malým synem v Berlíně a nyní několik týdnů v Ostravě kvůli zkouškovému procesu. Krom rodné chorvatštiny mluvíte anglicky, německy, francouzsky, italsky, načerpala jste mnoho pěveckých i životních zkušeností během různého cestování po Evropě. Jaká místa máte ráda, čím vás ovlivnila a jaký máte vztah k Ostravě a NDM?

Když člověk hodně cestuje kvůli práci,

může se z každého města jednoduše stát „jen další město“, pokud zůstanete uvězněni mezi hotelem a divadlem. Často jsem byla otrávená, že nemůžu poznat nové město a jeho kulturu. Jedním z mých nejoblíbenějších míst byla Granada, kde jsme uváděli Händelova *Mesiáše*. Nebyla jsem pod velkým tlakem a měla jsem čas si projít cikánské části města, kde je flamenco každodenní součástí života. Tuto atmosféru jsem se pak snažila přenést v interpretaci Carmen. Všude ve vzduchu byl cítit Lorca, dokonce i ta nejtriviálnější cedule na cestě s nápisem Córdoba ve mně dokázala vykouzlit poezii.

Také ve mně zanechal dojem sever Španělska, kam jsme cestovali vlakem absolutně rozdílnou krajinou, spjatou s Donem Quijotem. Nemyslím si, že mě některé místo tak ovlivnilo jako Španělsko.

V Ostravě se obě produkce připravovaly v zimě, jedno z představení *Hamleta* jsem zpívala na jaře, a to mělo město úplně jiné vibrace. Od minula jsem si všimla, že je v centru otevřeno mnoho nových míst. Doufám, že tato infrastruktura bude dále růst; dodává starému městu kouzlo. Jsem opravdu vděčná, že mohu pracovat v NDM, ve velice příjemné pracovní atmosféře, kde mohu ztvárnit některé z mých vysněných rolí.

Děkuji za rozhovor!

(em)

Janja Vuletic (Lukrécie)

Foto Martin Popelář

HAMLET – Janja Vuletic (Gertrude), Martin Gurbal (Claudius), Roman Vikovič (Polonius) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

SBOROVÝ GALAKONCERT

SBOROVÝ GALAKONCERT

Májová romantika ve společnosti velkých skladatelů

Uvádíme 19. května (18.30) a 21. května 2017 (16.00) v Divadle Antonína Dvořáka

Na dvou galakoncerty zazní neznámější sborové scény z českých i světových oper v podání sboru opery NDM pod vedením sbormistra Jurije Galatenka a Operního studia NDM pod vedením Lenky Živocké. Můžete se těšit také na orchestr opery NDM pod taktovkou hudebního ředitele opery Jakuba Kleckera!

PROGRAM

Bedřich Smetana	<i>Tajemství</i> (předehra) Orchestr opery NDM
Bedřich Smetana	<i>Čertova stěna</i> Dvojsbor <i>Tiše, tiše</i> Sbor a orchestr opery NDM
Antonín Dvořák	<i>Rusalka</i> Polonéza a sbor <i>Květiny bílé po cestě</i> Sbor a orchestr opery NDM
Giuseppe Verdi	<i>Don Carlo</i> II. dějství: <i>Spuntato ecco il di d'esultanza</i> Sbor a orchestr opery NDM
Giuseppe Verdi	<i>Macbeth</i> <i>Patria oppressa</i> Sbor a orchestr opery NDM

Richard Wagner	<i>Tannhäuser</i> <i>Freudig begrüßen wir die Halle</i> Sbor a orchestr opery NDM
Richard Wagner	<i>Lohengrin</i> Předehra ke III. dějství Orchestr opery NDM
Richard Wagner	<i>Bludný Holanďan</i> <i>Summ' und brumm', du gutes Rädchen</i> Sbor a orchestr opery NDM
Carl Maria von Weber	<i>Čarostřelec</i> III. dějství: <i>Was gleicht wohl auf Erden</i> Sbor a orchestr opery NDM

Arrigo Boito	<i>Mefistofele</i> Prolog <i>Ave, Signor degli angeli</i> Sbor a orchestr opery NDM
Georges Bizet	<i>Carmen</i> Intermezzo ke IV. dějství Orchestr opery NDM
Georges Bizet	<i>Carmen</i> IV. dějství: <i>Les voici! Voici la quadrille des Toreros</i> Sbor a orchestr opery NDM, Operní studio NDM
Pietro Mascagni	<i>Sedlák kavalír</i> <i>Regina coeli</i> Sbor a orchestr opery NDM, Operní studio NDM

OPERNÍ SIRÉNY – OD 16 HODIN V KNIHOVNĚ MĚSTA OSTRAVY

OPERNÍ SIRÉNY

NOVÝ DISKUSNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén

ŘÍZENÍ OPERNÍHO PŘEDSTAVENÍ

Středa 1. března 2017
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

Hosté:
Bohuslava Kráčmarová,
mimořádná a asistentka režie
Robert Kružík,
dirigent opery NDM a violoncellista
a dramaturg opery NDM
Eva Mikulášková

OPERNÍ SIRÉNY

NOVÝ DISKUSNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén

OPERNÍ JEVIŠTĚ

Středa 5. dubna 2017
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

Hosté:
Jan Benek,
prolínání sálů NDM
David Janošek,
koncertní a scénický rytmik
Eva Jiříková,
scénografka a kostýmní výtvarnice
a dramaturg opery NDM
Eva Mikulášková

OPERNÍ SIRÉNY

NOVÝ DISKUSNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén

OPERA DĚTEM

Středa 3. května 2017
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

Hosté:
Pavel Helebrand,
režisér Operního studia NDM
Lenka Živocká,
a dramaturg opery NDM
Eva Mikulášková

PREMIÉRA

Bedřich Smetana (1824–1884)

TAJEMSTVÍ

Dva zneprátelené rody ve Smetanově operním pokladu

Komická opera Bedřicha Smetany o třech dějstvích z let 1877–1878
Libreto Eliška Krásnohorská (1847–1926)

Hudební nastudování Dirigent	Jakub Klecker Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie	Tomáš Studený
Scéna	David Janošek
Kostýmy	Eva Jiříková
Pohybová spolupráce	Ladislava Košíková
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Eva Mikulášková

Osoby a obsazení:

Malina, konšel	Martin Gurbal / Pavel Vančura
Kalina, konšel	Martin Bárta / Svatopluk Sem
Panna Róza, sestra Malinova	Lucie Hilscherová / Anna Nitrová
Blaženka, dcera Malinova	Lucie Kašpárková / Jana Sibera
Vít, syn Kalinův, myslivec	Ondřej Koplík / Tomáš Kořínek
Bonifác, vysloužilce, Kalinův	výměnkář Josef Škarka / Jevhen Šokalo
Skřivánek, zpěvák	Petr Leviček / Václav Morys
Mistr zednický	Jakub Kettner / Jakub Tolaš
Hospodská	Ivana Ambrusová / Nikola Novotná
Jirka, zvoník	Aleš Burda / Petr Němec
Duch frátera Barnabáše	Petr Urbánek / Roman Vlkovič
Dudák a další	Jiří Dvořák

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie Staňková

Uvádíme v českém originále s českými titulky

Premiéry 27. a 29. dubna 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

V letošním roce s inscenací navštívíme Mezinárodní operní festival Smetanova Litomyšl (24. června 2017 od 21 hodin).

V roce 2024 uplyne dvě stě let od narození

Bedřicha Smetany a připomeneme si i sté výročí Roku české hudby, jehož základ byl ostatně položen v roce 1924 také ke Smetanovu výročí. V rámci připravovaného Smetanovského operního cyklu jsme na jevišti Divadla Antonína Dvořáka již přivedli poslední dokončenou Smetanovu operu Čertova stěna (2014) a prvotinu Braniboři v Čechách (2016), nyní následuje Tajemství (2017). Soustavným uváděním oper Bedřicha Smetany bychom tak měli slavnostně provést celý cyklus osmi oper v roce 2024.

Jádrem komických oper Bedřicha Smetany bývají komplikace provázející ústřední milenecký pár v pozdních operách přetavený směrem ke zralým a většinou i o to problematičtějším vztahům. Tajemství v tomto ohledu spojuje obojí a nejvíce se blíží neznámější Prodané nevěště, kdy jsou Mařenka a Jeník vystavováni zkoušce své lásky, které brání rodina, majetek a v důsledku toho také tvrdohlavost. V Tajemství se jeví jako předobraz Panna Róza a konšel Kalina, kteří, stejně jako nyní mladý pár Blaženka a Vít, zápasili o svou lásku mezi zneprátelenými rodinami Malinů a Kalinů. Téma rodinných pout, důležitosti materiálního zázemí i z toho vyplývající hrdosti a mnohdy zatvzelenosti se objevují v mnoha Smetanových operách. Nyní se v malém městečku pod starobylym Bezdězem promítají do podoby, která se zničujícím způsobem podepsala na vztahu nyní už stárnoucí dvojice, jež k sobě opět nachází cestu odhalením mnoho let skrytého tajemství. „Přiběh sám je spleť vášně, hněvu, závisť, pýchy, temných hříchů podvědomí, kdy jedni stojí proti druhým a kdy konflikt a rozpor vniká do jednotlivých skupin,“ říká Mirko Očadlík (Smetana. Tajemství, 1938). Přesto, že byl Smetana při psaní partitury již zcela hluchý, geniálně libretto zhodnotil lyricky barvitou harmonií, ležící na základním tematickém útvaru vyexponovaném z části cyklu symfonických básní Má vlast – Z českých luhů a hájů.

„Nenávidím komiku pouze na zevnější okamžitý efekt vypočtenou – hledám vždy v komice také onen hlubší humor, který má

David Janošek, známý především jako herec činohry NDM (CAR SAMOZVANEČ ad.), po mnohých realizacích poprvé vytváří scénografii pro operní inscenaci v Divadle Antonína Dvořáka!

svůj kořen v záhadách citu, v nitru lidském zrovna tak jako skutečná tragika,“ píše libretistka o svém záměru, ze kterého vytrysklo její snad nejzdařilejší libreto. Lidské nitro se bouřlivě odhaluje ve druhém dějství, v Kalinově árii a snu, které předjímají jeho vstup do podzemí.

Přehodnocuje, zda dát svůj život všanc a odkrýt tak tajemství, najít poklad. Tento fantasticko-magický motiv Smetana chápal, podobně jako Goethe (Faust), v hlubokém smyslu cesty poznání – přeneseně vstupu do vlastního podzemí, podvědomí. Ve snu se Kalinovi zjevuje fráter Barnabáš v nočním reji duchů a scéna se stává tím údernější v chvílích, kdy je přerušována opravdovým zpěvem procesí, oslavujícím Pannu Marii.

Naše inscenace je tradičně zasazena do prostředí romantického Bezdězu vonícího chmelem, propleteného rostlinným motivem upomínajícím na purpurové maliny a zelenobílé kaliny.

V rámci snahy o co nejkvalitnější vyznění díla jsme posílili operní sbor na 57 členů a přizvali také členy Operního studia a baletu NDM.

Můžete se těšit na špičkové ztvárnění v „klasickém duchu“ – vše ostatní je Tajemství... (em)

Blaženka (Lucie Kašpárková), Kalina (Martin Bárta) a mužský sbor (jako režisér Tomáš Studený) očima kostýmní výtvarnice Evy Jiříkové (dříve např. MARIA STUARD, NDM 2014)

O PEJSKOVI A KOČIČCE

Nová hudební inscenace Operního studia Národního divadla moravskoslezského **O pejskovi a kočičce** zpracovává hravou formou hudebního divadla knihu Josefa Čapka a je určena dětem od čtyř do osmi let. Je jedinečná tím, že v ní hrají hlavní role děti.

V příbězích *Jak si dělali k svátku dort*, *Jak si myli podlahu*, *Jak si pejsek roztrhl kašata*, *Jak našli panenku*, která tence plakala a *O pyšné noční košilce* uvidíte v rolích pejska a kočičky Matyáše Waldera a Johana Habiballu.

Spolu s nimi si hraje a zpívá pan spisovatel Čapek (činoherec Michal Sedláček), který se postupně převtěluje i do dalších postav (zlý hladový pes, dešťovka a švadlena).

V podání členů dětského sboru uvidíte nejen další známé Čapkovy postavičky – zajíce, slepici, myši, opuštěnou panenku, noční košilky, andělky – ale dokonce i zpívající kuchyňskou troubu nebo déšť a vítr. Právě svěží dětské hlasy jsou hlavním nositelem hudebního obsahu a dávají dílu radostný náboj a originální charakter. Představení je plné písniček a jednu z nich si můžete s pejskem a kočičkou zazpívat i vy!

Diriguje: **Lenka Živocká**

Scénář, hudba a režie: **Pavel Helebrand**

Představení má dvě dějství a přestávku, každé dějství trvá 25 minut.

Hrajeme **2. dubna 2017 v 10.00 a ve 12.00 hodin** ve zkušebně v Divadle Antonína Dvořáka. Do zkušebny se dostanete pracovním vchodem, který se nachází vpravo od průčelí divadla, a pak výtahem do čtvrtého patra, přístup je bezbariérový.

Představení je realizováno v produkci **Ilony Kučerové ve spolupráci s NDM**.
Představení je realizováno za finanční podpory **statutárního města Ostrava, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz a Nadace Landek**.

Kontakt: **Ilona Kučerová**
Tel.: +420 724 258 882
E-mail: ilona.k@seznam.cz
www.vazna-hudba.cz

Ilona Kučerová ve spolupráci
s NÁRODNÍM DIVADLEM MORAVSKOSLEZSKÝM
Zkušebna Divadla Antonína Dvořáka OPERNÍ STUDIO NDM

Josef Čapek (1887–1945) – Pavel Helebrand (1960)

O PEJSKOVI A KOČIČCE

Hudební divadlo pro dětiky od 4 let

Hudební nastudování **Lenka Živocká**
Režie **Pavel Helebrand**

OPERNÍ STUDIO NDM
DĚTI HRAJÍ DĚTEM

OSTRAVA!!!

INZERCE

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů, salátů
a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 379 Kč,
dětí do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 99 Kč,
dětí 11–15 let 169 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Jerzy Żurek (1946)
PO HAMLETOVI
Site-specific scénické čtení pod širým nebem
Režie: Josef Kačmarčík
Premiéra 2. září 2016
na Slezskoostravském hradě

Karel Poláček (1892–1945)
– Arnošt Goldflam (1946)
HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU
Česká humoristická klasika poprvé v Ostravě!
Režie: Tomáš Jirman
Premiéra 27. října 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Peter Quilter (1965)
JE ÚCHVATNÁ!
Komedie o nejtragičtější operní zpěvačce všech dob
Režie: Peter Gábor
Premiéra 3. listopadu 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Dennis Kelly (1970)
BOHOVÉ RONÍ SLZY
Scénické čtení na rozloučenou
Režie: Tereza Řihová
Premiéra 22. prosince 2016
ve „Dvanáctce“

Pere Riera (1974)
HODINA PŘED SVATBOU
O peníze jde až v první řadě...
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 19. ledna 2017
v Divadle Antonína Dvořáka

Adolf Nowaczyński (1876–1944)
CAR SAMOZVANEC
Historické drama
Režie: Andrzej Celiński
Česká premiéra 26. ledna 2017
v Divadle Jiřího Myrona

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941)
– Tom Stoppard (1937)
ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Romantická komedie
Režie: Radovan Lipus
Premiéra 6. dubna 2017
v Divadle Jiřího Myrona

Brad Fraser (1959)
TEĎ MĚ ZABIJ
Silnější než láska
Režie: Janusz Klimsza
Česká premiéra 27. května 2017
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Viliam Klimáček (1958)
SISSI (Útěk Alžběty Rakouské)
Epopoj z císařského dvora
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 8. června 2017
v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

CAR SAMOZVANEC – David Janošek (Car Dimitrij Ivanovič)
a **Lucie Končoková (Xenie Borisovna)** Foto Radovan Štátný
Více o této výpravě historické inscenaci na str. 20!

REPERTOÁR ČINOHRY (BŘEZEN – DUBEN 2017)

Karel Poláček – Arnošt Goldflam
HOSTINEC U KAMENNEHO STOLU
Režie: Tomáš Jirman
3. 3. (18.30), 23. 3. (18.30), 11. 4. (18.30), 27. 4. (18.30)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
Režie: Juraj Deák
4. 3. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
4. 3. (19.00), 9. 4. (19.00)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
5. 3. (19.00)

Marius von Mayenburg
MUČEDNÍK
Režie: Janusz Klimsza
7. 3. (19.00), 24. 3. (19.00)

Pere Riera
HODINA PŘED SVATBOU
Režie: Janusz Klimsza
8. 3. (18.30), 17. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
10. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 18. 4. (18.30)

William Shakespeare
VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ
Režie: Peter Gábor
12. 3. (15.00), 12. 4. (18.30), 19. 4. (18.30)

Ivan Vyskočil
HAPRDÁNS
neboli HAMlet PRinc DÁNSKý
Režie: Tomáš Jirman a kol.
13. 3. (19.30), 10. 4. (19.30)

Peter Quilter
JE ÚCHVATNÁ!
Režie: Peter Gábor
15. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 23. 4. (15.00)

Adolf Nowaczyński
CAR SAMOZVANEČ
Režie: Andrzej Celiński
18. 3. (18.30)

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKA MUŠKA
Režie: Janusz Klimsza
19. 3. (10.30)

Michael Cooney
HABADURA
Režie: Roman Groszmann
21. 3. (18.30)

Alfred Jarry
KRÁL UBU
Režie: Jan Frič
24. 3. (18.30) – derniéra

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
28. 3. (18.30), 21. 4. (18.30)

Lee Hall – Marc Norman – Tom Stoppard
ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Režie: Radovan Lipus
6. 4. (18.30) – premiéra, 8. 4. (18.30) – první repríza, 24. 4. (18.30), 29. 4. (18.30), 30. 4. (10.30)

Anna Saavedra
KURAČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
30. 4. (19.00)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

KRÁL UBU

Tato více než sto let stará hříčka právě dnes nabývá ukrutně autentických rozměrů... Proto si nenechte ujít poslední možnost zhlédnout její moderní zpracování v Divadle Antonína Dvořáka!

Peter Gábor

KRÁL UBU – David Viktora (Otec Ubu), David Janošek (První finanční rada), Lada Bělašková (Matka Ubu), Jiří Sedláček (Druhý finanční rada)
Derniéra 24. 3. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Radovan Štátný

UVEDLI JSME

Pere Riera (1974)

HODINA PŘED SVATBOU

O peníze jde až v první řadě...

Reprízy 8. 3. (18.30), 17. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

Victor, majitel nejmenované rodinné firmy na výrobu bombónů, jedné z největších společností v tomto výrobním odvětví, vyvážející takřka do tří světadílů, má tři syny a jednu dceru, která za hodinu podstoupí svatební obřad. Za tímto účelem se v otcově honosném domě sešli nejmladší syn David (Robert Finta), prostřední syn Alex (Ivan Dejmal) a nejstarší syn Max (František Strnad), kteří pro otce (Jan Fišar) pracují, Maxova bývalá žena Ingrid (Pavlaíná Kafková), Alexova přítelkyně Silvia (Izabela Fířlová) a Victorova švagrová Angela (Anna Cónová). Dokončují se poslední přípravy a než se nevěsta Elsa (Petra Lorencová) ustrojí, je čas si ještě něco povědět. V těchto všedních rozmluvách svátečního dne, jež se obvykle vedou proto, aby se vůbec něco řeklo, se nám zvolna vykrešlují povahy postav. Mezi rodinnými příslušníky průběžně zaznamenáváme určité vztahové napětí, které dává tušit, že se k něčemu schyluje.

Toto zpočátku mírné pnutí začne slíit od okamžiku, kdy se dostaví Toni (Václav Klemens), bývalý zaměstnanec podniku, nikým nepozvaný a neočekávaný. Právě v tento den považuje za nutné svěřit se Victorovi s něčím, co ve svém důsledku, jaký ani on nemohl předvídat, převrátí životy všem zúčastněným. Na povrch znenadání probublávají vyvěřeliny rodinných tajemství a dávají příkoří.

Svému nejmladšímu synovi poradil Victor něco, o čem nikdo, kdo je protřelý, nepochybuje:

„Tak já ti to řeknu. Jistě, že ses něčemu přiučil. (pauza) Ale, Davide, na tuhle práci potřebuješ dobrý žaludek... jak říkával můj otec: chce to být pěkná kurva.“

Skutečnosti, které se následně ukáží, tato slova jenom potvrdí. Inu, tak nějak to bude:

Victor (Jan Fišar) je hlavou rodiny, která má takřka všechno – žije v nádherném honosném domě; on sám je ve vedení prosperujícího podniku; zaměstnává všechny své syny (na fotografii nejstarší Max – František Strnad) a jeho jediná dcera Elsa (Petra Lorencová) se za hodinu vdává...

Foto Radovan Štátný

Když chce člověk podnikat se zdarem, všechno lidské by mu mělo být cizí. Zákony byznysu jsou stejně lhostejné jako přírodní zákony. Lidská bytost se v hospodářských vztazích degraduje na věc, ba co můj: na pouhou položku, již lze v případě potřeby libovolně obměnit, potažmo vymazat.

Klimszova režie, registrující ve vztazích postav vždy to, co je pod textem, pojímá tuto hru jako přehlídku lidských charakterů, které se nám vyjevují v celé své složité pestrosti. Právě proto

Právě v tento den ale považuje za nutné bývalý zaměstnanec Toni (Václav Klemens) svěřit se Victorovi (Jan Fišar) s něčím, co ve svém důsledku převrátí životy všem zúčastněným...

Foto Radovan Štátný

vybízejí i ke smíchu. Z ryze hereckého hlediska vás žádná z postav nemůže zklamat. Po celé představení budete mít pocit, že napětí každým okamžikem jenom vzrůstá, až dostoupí vrcholu, z něhož nakonec prudce klesne.

Hru napsal katalánský kunsthistorik, dramaturg a divadelní režisér Pere Riera (1974). Poprvé byla inscenována v roce 2010 a její doslovný překlad zní Daleko od Nuuku. Dnešní hlavní město Grónska se ale dříve dánsky nazývalo Godthåb, což znamená dobrá vůle, či dobrá naděje.

Zaručuji se vám, že pointa této hry vás dokonale zpraží. Je tragická i komická. Tak jako život. Záleží na způsobu názírání. (on)

„Excelentní výkon Jana Fišara a Anny Cónové, kteří hrají tak úsporně, až z toho mrazí – to je můj největší zážitek ze hry Hodina před svatbou. Téma hry ze začátku působí odtaziť, ale postupně děj graduje a začne člověka vtahovat a překvapovat, navíc se opravdu povedla i scéna Davida Baziky, která po celou dobu zůstává neměnná a přitom není jen kulisou.“

Ilona Rozehnalová, majitelka a ředitelka Antikvariátu a klubu Fiducia

„Zase další skvělá premiéra. Úžasné herecké výkony – a aby ne, když se ostravské divadlo stává kolébkou všech talentů a hereckých hvězd. Nezklamaly ani kulisy a kostýmy. Schodiště bylo úchvatné! Myslím, že každý z diváků se nedočkavě těšil, který z herců po schodišti vystoupí. Strhující příběh reality života. Raději nedoporučuji lidem s rodinnou firmou. Budou odcházet s velkým broukem v hlavě...“

Ing. Petra Bernfeldová, starostka městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

Na povrch vyplouvají rodinná tajemství a lži. Každý se cítí jako oběť, nikdo není bez viny a nic už nelze vzít zpátky... Na fotografii Izabela Fířlová (Silvia), Robert Finta (David), Ivan Dejmal (Alex), Jan Fišar (Victor), František Strnad (Max)

Foto Radovan Štátný

PREMIÉRA

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941)
– Tom Stoppard (1937)

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Romantická komedie

Premiéra 6. dubna 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona
Reprízy 8. 4. (18.30), 24. 4. (18.30),
29. 4. (18.30) a 30. 4. (10.30)
v Divadle Jiřího Myrona

Původní scénář	Marc Norman, Tom Stoppard
Divadelní adaptace	Lee Hall
Hudba	Paddy Cunneen
Překlad	Jitka Sloupová
Režie	Radovan Lipus
Dramaturgie	Lenka Lagronová
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Ha Thanh Špetlíková
Živá dobová hudba a nastudování	David Schreiber
Choreografie	Jana Hanušová
Šerm	Marek Sid Tichý

Dílo Williama Shakespeara je citováno
v překladech Jiřího Joska

Osoby a obsazení:	
William Shakespeare	Vít Roleček
Viola De Lesseps	Izabela Firlová
Christopher Marlowe	David Viktora
Philip Henslowe	Tomáš Jirman
Richard Burbage	Jan Fišar
Chůva	Lada Bělašková
Lord Wessex	Petr Houska
Hugh Fennyman	Jiří Sedláček
Ned Alleyn	Vladimír Polák
Sir Robert De Lesseps	Miroslav Rataj
Královna Alžběta	Anna Cónová
Ralph	František Večeřa
John Webster	Vít Hofmann*
Sam a další	Robert Finta
Wabash	Pavel Liška
Edmund Tilney	Vladimír Čapka
Děvky, dvorní dámy a dámy na plesu	Lucie Končoková, Kateřina Kocichová*, Natálie Marošová*, Lenka Kučerová*
Nol / Převozník	František Strnad
Peter	David Janošek
Adam a další	Ivan Dejmal
Robin a další	Marcel Školout

*studenti 3. ročníku Janáčkovy konzervatoře v Ostravě

Příběh této divadelní hry je vlastně velmi jednoduchý. Mladý dramatik William Shakespeare má tvůrčí krizi. Pracuje na nové komedii, ale práce

se mu nedaří. Potkává však dívku Violu, která je nejen krásná, ale také, tak jako on, zamilovaná do divadla. Láska na první pohled, láska opěto-
vaná a upřímná. Avšak láska, která, vzhledem k okolnostem, nebude mít dlouhého trvání. Zamýšlená Shakespearova romantická komedie *Romeo a Ethel, dcera piráta*, se mění v příběh lásky nešťastné, *Romeo a Julie*.

Ale tak jako film i divadelní hra není pouze romantickou komedií o nešťastné lásce, ale i mnohovrstevnatou, promyšlenou hrou faktů a fikcí ze života Williama Shakespeara, renesanční Anglie, alžbětinského divadla a... nejen to! Pokud se chcete nechat okouzlit fascinujícím příběhem *Romea a Julie*, tak jako statisíce jiných během těch více než čtyř století, co se tento příběh a jeho variace objevují na divadelních jevištích a filmových plátnech, přijďte.

Rámec příběhu inspiračně čerpá z děje *Romea a Julie*. Neochudíme vás ani o jednu z nejslavnějších divadelních scén vůbec – spolu s Romeem/Willmem budete pod balkónem čekat na Julii/Violu. Můžete se ale bavit nalézáním stop tohoto dramatu v celé hře. Obzvláště všímaví a trochu znalí objeví v inscenaci i odkazy k jiným Shakespearovým dílům, např. ke *Dvěma kavalírům z Verony*, k *Večeru tříkrálovému*, *Bouři*, *Hamletovi*, *Antoniovi a Kleopatraře* i Shakespearovým sonetům. Chcete-li se tedy hlouběji ponořit do díla Williama Shakespeara a bavit-li vás šifrovat trochu rošťácká mrknutí autorů předlohy, nenechte si tento kus ujít.

Ani ti, kteří by se rádi dozvěděli cosi více o samotném Shakespearovi a jeho době, nebudou zklamáni. Přestože mnohé za života Williama Shakespeara je a asi už zůstane tak trochu tajemstvím, podařilo se autorům hry podat ne vždy stoprocentně věrohodný, nicméně poměrně ucelený obraz divadelního života na sklonku 16. století a Williama Shakespeara v něm. Setkáte se tedy nejen s tímto dramatikem, ale také např. s jeho kolegy Christopherem Marlowem a Johnem Websterem, s historicky skutečnými divadelními podnikateli Henslowem a Burbagem a také například s nejob-

líbenějším komikem alžbětinského divadla Willem Kempem. Bude vám dovoleno dokonce několikrát zahlédnout samotnou Alžbětu I., královnu anglickou a velkou milovnici divadla. Pokud byste však třeba hledali historické potvrzení existence hlavní ženské postavy Violy anebo jejího budoucího manžela knížete Wessexu, budete tak činit marně. Oni jsou opravdu vymyšleni. Fakta a fikce se v této hře neustále lehce prolétají. Někdy humorně, někdy až provokativně, vždy poučeně, ale nikdy ne školometsky a nudně. A pokud se odvážně poddáte tomuto tanci fantazie s realitou, možná se vám chvílemi v postavě Shakespeara poodhalí sám Tom Stoppard, spoluautor filmové předlohy a zřejmě největší současný žijící dramatik.

Tak jak píše Jill Levenson: „*Zamilovaný Shakespeare* je částí *Shakespearem* a částí *Tomem Stoppardem*.“ Snad touto inscenací tak trochu i splatíme dluh tomuto dramatikovi, jehož ještě žádná hra nebyla v našem divadle uvedena, přestože je možné s pýchou říct, že je to skoro náš „rodák“. Tento držitel mnoha literárních, divadelních a filmových cen se narodil jako Tomáš Straussler v roce 1937 ve Zlíně do židovské rodiny lékaře Baťovy nemocnice.

Ale *Zamilovaný Shakespeare* není pouze mistrovskou hrou s fakty a fikcí ze života Williama Shakespeara na pozadí romantického příběhu nešťastné lásky. Je to, jak napsal anglický kritik, především „milostný dopis divadla sobě samému“. Snad se nám podaří tento dopis naší inscenací napsat. Snad se nám podaří i o trochu více pochopit, proč vlastně děláme tak v současné době zdánlivě zbytečnou a bláhovou věc, jakou je divadlo. A možná se přijdete na *Zamilovaného Shakespeara* podívat a možná začnete také uvažovat o tom, proč vlastně děláte něco tak bláznivého a „neekonomického“, jako je navštěvování divadla a nošení se do příběhů a imaginací... A možná, pokud si budeme tato proč klást co nejpoctivěji, možná zaslechneme vzdálený šepot. To nám William Shakespeare spolu s Tomem Stoppardem ústy jedné postavy hry odpovídá: „*Je to záhada.*“ (II)

ROZHOVOR S HLAVNÍMI PŘEDSTAVITELI – I. FIRLOVOU A V. ROLEČKEM

Izo, ty jako mladá herečka se v případě Violy konfrontuješ s rolí mladé dívky, která strašně touží být herečkou a pro kterou je divadlo nade vše, takže mě zajímá, nakolik se s jejími názory a mladickými ideály potkávaš ty osobně coby Iza?

I. F.: Ona divadlo právě hrát nemůže, takže má o něm dost naivní ideály. Moje první zkušenost s divadlem byla v patnácti, když jsem v Těšínském divadle hrála Gerdu v muzikálu *Sněhová královna*, což jsem brala jako srandu, jako dobrodružství. Ale nemyslela jsem si, že ze mě určitě někdy bude herečka. Stačilo mi, že si zahraju, a pak budu dělat třeba něco úplně jiného. V té době už jsem byla rozhodnutá, že budu studovat na zdravotní sestríčku. A jak jsem šla na DAMU, když jsem skončila „zdrávkou“, tak jsem si říkala, všichni do mě hučí, abych šla na DAMU, že bych byla fakt dobrá, a já jsem nikdy neměla to sebevědomí, abych si říkala, že jsem fakt dobrá a měla bych tam jít. Tak jsem si řekla, no tak co, můžu to zkusit. Vždycky to bylo jaksi sportovní, ale samozřejmě jsem to ve skrytu duše chtěla, ale dělala jsem takovou tu frajerku: „*Já to zkusím a uvidíme*“. Podoba s Violou v tom určitě byla. Přemítala jsem, jaké by to bylo dostat se na DAMU, a pak by ze mě byla herečka a mohla bych hrát v malých nebo velkých divadlech a hlavně dávat radost a smutek lidem; prostě být na jevišti a cítit jejich dechy. A líbí se mi, že je jiná než Julie, byť ji pak na konci hraje, ta typická holčina, která všechno zažívá poprvé a je strašně naivní, ale protože divadlo hrát nemůže, musí se převléct za kluka, takže vlastně bojuje za ženské, má prostě „koule“.

A když se srovnáváš s dobou, než jsi šla na DAMU, tak to zní, že už jsi z těchhle ideálů vystřízlivěla po střetnutí s praxí...?

I. F.: Já jsem asi nikdy neměla ideály o divadle. Už od svých patnácti let v Těšíně. Jakmile jsem viděla zákulisí a všechno kolem, šly ideály stranou. Ale když jsem nastoupila na DAMU, už jsem byla starší, bylo mi dvacet dva, takže jsem na tom byla jinak, než ti, kteří šli rovnou po maturitě a divadlo si podle mě hodně idealizovali; já jsem šla skutečně s čistou hlavou a s tím, že po „prváku“ třeba odejdu, že mě vyhodí. Brala jsem to spíš sportovně, ale těšila jsem se na to, že bych pak v budoucnu mohla být herečkou. Ale ideály to moc nebyly.

A co Shakespeare, nejen herec, ale pro nás samozřejmě známý autor. Jak jsi na tom ty, Vítku, jako herec s důvěrou v dramatika coby autora textu?

V. R.: Mně přijde, že hry jsou vždycky chytřejší, než se potom interpretují. Ten text mě prostě baví, jde do hloubky a postavy jsou vrstevnaté. Vždycky mě totiž šťve, když na věci nahlížím jenom z jednoho úhlu, což je hrozná škoda. A stejně tak může být přínosné pojmát postavu, kterou hraješ, z hlediska své generace. I autor, když píše, tak vidí konkrétně, má přesnou představu, postava není nikdy plytká, a proto mě

baví, když se z ní vyloupne opravdu živý člověk. Myslí, že všichni autoři to tak musí mít, aby hru dokázali napsat. Jejich postavy musí žít a dýchat.

I. F.: A pak můžeš najít v postavě třeba i to, co autor vůbec nezamýšlel, můžeš trochu pozměnit její charakter, víc si s ní hrát. Takové hledání mě moc baví.

Dovedete se vžít do situace, že jste herci takové alžbětinské skupiny, kdy nemáte text dopředu, zkoušení je ze dne na den, vůbec netušíte, jak bude vypadat další obraz, a musíte si postavy skládat hodně postupně, na rozdíl od naší současné divadelní praxe, která je o dost jiná? Dovedete si představit, co by to s vámi dělalo?

V. R.: Cítil bych se asi mnohem víc jako spoluautor postavy. Pokud není ještě dopsaná a pokud chodí autor na zkoušky, tak by pracoval i se mnou a já jako herec bych byl součástí jeho inspirace. Pro něj je v tu chvíli důležité vědět, jaký jsem, protože mi roli píše přímo na tělo. Je to podobný princip, jako když vzniká nový tvar, kdy se improvizuje a hledají se celé dialogy. I. F.: Jasné, oni už na to byli zvyklí a věděli, že až zítra budu mít další text. Já si to neumím představit, že bychom dneska takhle fungovali, protože to musí být nebo to ani neumějí, nejde jim to, ale pro herce té doby to muselo být o to těžší, že neměli čas postavu vytvářet a složit si ji v hlavě. Muselo to být tak rychlé, pokud na to měli dva, tři týdny –

V. R.: – zároveň není Shakespeare tolik psychologický. I. F.: No ano, to je pravda. V. R.: Nebyl čas na psychologii, protože nebyl čas při zkoušení.

Bylo by to pro vás dobrodružství, do kterého byste se chtěli pustit?

I. F.: Já bych si to chtěla zkusit, pokud bychom v malém divadélku nebo ve zkušebně zkoušeli nějakou kratší věc a museli bychom improvizovat, protože

texty si nezapamatuješ úplně stejně. Protože mám improvizaci ráda a baví mě. Ale asi ne dva měsíce v kuse. V. R.: Bylo by to dobrodružství. Podobný projekt jsme dělali při škole. Představ si, že máš nějaké texty, i nedramatické texty, rozhovory, a vlastně je postupně skládáš a hledáš a dáváš dohromady a dialogy vznikají ze dne na den. I. F.: Byla by to hodně velká výzva.

Zamilovaný Shakespeare je nejen o alžbětinské době a lidech té doby, ale i o divadelní praxi, na kterou nahlíží s takovým hezkým ironickým odstupem, kdy je vidět, že ducha divadla miluje, ale zároveň ho nebere tak úplně vážně. Jsou tam archetypy různých lidí od divadla, herci, producenti... Je nějaký archetyp člověka v divadle, který vám tam chybí? Jak řekl Radovan Lipus, už z principu tam vůbec není kategorie hereček, ale když tohle pomineme, napadá vás něco?

V. R.: Chybí mi tam typ člověka, kterého to šťve na začátku a šťve ho to i na konci. Protože to se děje, že někdo celé zkoušení „proneguje“ a „proneguje“ to až do demiéry. Ale možná, že ten negující člověk tam není, protože tenkrát nebyl. Protože ten, kdo to negoval, tam prostě nedělal. A to je fenomén dnešní doby. I. F.: Já myslím, že lidi, kteří to „negují“, by potřebovali pauzu; buď jsou v divadle dlouho, nebo jsou nespokojení, nebo jsou vyhořelí. Takový lidi by si měli dát pauzu nebo přestat úplně a je mi líto, že se to děje, bohužel.

Já bych řekla, že Stoppard si tenhle typ lidí moc dobře uvědomuje, ale že je tam nena-psal schválně, protože to je o lásce k divadlu a na tohle tam není místo. V. R.: Je to chvalozpěv.

I. F.: Je to takové dobré „PRko“ pro divadlo. Je jedno, jestli je to pro mladší nebo pro starší, všichni se s tím sžijí. Mladí se samozřejmě s tím ústředním párem budou ztotožňovat, ale i moje mamka, když šla na ten film, tak u toho brečela: „*Vždyť je to tak krásné, taky jsem kdysi zažila takovou lásku!*“

Přímo ve hře je hodně názorů na divadlo. Když byste si měli vybrat jednu repliku, která je pro vás zásadní, co to je?

I. F.: Mně se líbí, když Viola řekne: „*Nemůžu se stát ženou, která světu odepřela Williama Shakespeara.*“ To je hezké. A líbí se mi konec, kdy by každý chtěl, aby byli spolu, ale ona si stejně musí vzít Wessexu. V. R.: Takhle je to mnohem hezčí, protože pak na to člověk mnohem víc vzpomíná. Mě pak baví ještě: „*Dobře to dopadne. – Jak to může dobře dopadnout? – Nevím, ale nakonec to všechno dobře dopadne.*“

Je to záhada. (sr)

ROZHOVOR S LENKOU LAGRONOVOU A RADOVANEM LIPUSEM

S inscenací ***Zamilovaný Shakespeare*** se do Divadla Jiřího Myrona vrací někdejší kmenový režisér činohry **Radovan Lipus**, jenž bude se souborem spolupracovat poprvé od svého odchodu z angažmá v roce 2008. K dramaturgické spolupráci si přizval dramaturgyni a dramatičku **Lenku Lagronovou**:

Zamilovaný Shakespeare je nejen příběhem o dramatikovi, ale o podstatě divadla a divadelnictví vůbec. Když se na to podíváte jako na reflexi vlastního povolání, souhlasí to s vaší vlastní praktickou zkušeností?

L. L.: Pro mě je v této hře zakletý přístup k psaní pana Stopparda. Doufám, že si ji příliš neinterpretuji, ale z tohoto úhlu pohledu pro mě věrohodně kopíruje proces tvorby té které látky. A co je zásadní jak pro mou práci, tak i pro práci Radovana nebo třeba herců, je schopnost nebrat se tak vážně při tvůrčím procesu, ať je to v jakémkoliv oboru. To, myslím, je v té hře taky krásně vykreslené.

R. L.: Tento text je velká oslava divadla –

L. L.: – a tvořivosti vůbec, vid’?

R. L.: Ano, velká pocta divadlu a velký úžas a úchvat nad tím, že z ničeho dokáže vzniknout něco, a to třeba ve velmi vypjatých časových, prostorových, personálních podmínkách. Je to samozřejmě komprimát; za dvě a půl hodiny představení zažijeme zhruba měsíc Shakespearova života, během kterého stihne napsat hru, zamilovat se, nazkoušet hru a dovést ji k premiéře, na což tenkrát byly asi tři týdny. V textu se odráží Stoppardova důvěrná znalost nejen doby, ale i divadelního světa – jeho fungování, mechanismů, stereotypů, možností. To, jak tu prezentuje zahajovací zkoušku, jak prezentuje zkoušení a komplikace, které během něj nastávají, problémy s obsazením, s nalezením vhodného představitele, to je opravdu podáno s velkým humorem, s velkou znalostí, s velkým nadhledem, ale zároveň s velkou láskou, pokorou a vášní. Není to parodie, ale poměr lásky a humoru je zde velmi vyvážený, působivý a účinný. A to, co říkála Lenka, to je stará pravda, že člověk musí brát velmi vážně divadlo a velmi vážně svoji práci v divadle, ale neměl by sám sebe v divadle brát moc vážně. To je, myslím, dost přesné.

Lenko, vy máte jako dramatička zkušenosti s psaním textů na objednávku. Když vezmete v potaz, do jaké pozice se tam dostává Shakespeare z hlediska tlaku divadelních producentů, nakolik je to podle vás „tržní“ alžbětinská doba a nakolik v tom poznáváte současné komerční a provozní postupy? Pro diváky může být v případě Zamilovaného Shakespeara zajímavý náhled na divadlo nejen jako na „velké umění“, ale i jasně vyšlapanou řemeslnou cestu, tah na provoz a přesně dané postupy, které musí fungovat

Režisér Radovan Lipus a dramaturgyně Lenka Lagronová pokládají zásadní otázku: „Jste připraveni se zamilovat?“ Foto Radovan Štátný

jako stroječek, právě na příkladu vzniku Romea a Julie, jenž je nesporně dílem umělecky hodnotným.

L. L.: Určitě jde o kus velmi dnešní, který hrozně krásně popisuje vystřízlivění z romantické představy umělce. Znáám to sama od sebe, kdy jsem si úplně na začátku myslela, že věci se musí ro-

jednotlivé složky začínou potkávat a věci se slijí do jednoho výsledného tvaru. A všechno směřuje k jednomu dni – k datu premiéry. Inscenace by měla zazářit tak, aby lidi uchvátila, dojala, rozesmála. Když se tak stane, došli jsme svého cíle. Premiéra je neúprosná, což je správné.

Člověk musí brát velmi vážně divadlo a velmi vážně svoji práci v divadle, ale neměl by sám sebe v divadle brát moc vážně

manticky rodit, musí na mě spadnout, a já to tak jako „vybletnu“ na papír a odsuzovala jsem ty, kteří dělají třeba na objednávky. Realita a zkušenost jsou úplně jiné – z romantické pozice někdy na papír „vybletnu“ naprostou kravinu, a až teprve řemeslo, strojek divadla –

R. L.: – zadání –

L. L.: – a všechno, čím mě to ohraničí, čas, počet postav, ukáží, jestli se podařilo napsat kus „nějakého umění“. Takže čím jsem starší, tím víc nemám ráda rozdělení na umění a komerci. To je příliš zjednodušený a iluzorní pohled. **R. L.:** A stará pravda taky říká: „V omezení poznáš mistra.“ Takže překážky můžou člověka nějakým způsobem stimulovat, inspirovat, posunout, zatímco bezbřehost jej někdy přiměje k tomu, že neudělá nic. Určené zadání a časový tlak je sám o sobě velmi inspirativní a velmi zdravý. Musím práci nějak rozvrhnout, vím, že tam někde je cíl, že čas se zkracuje. U režie například kromě přípravy, která musí být velická ještě předtím, než se vůbec začne zkoušet, musí inscenace už existovat v hlavě. Potom začne práce s herci. Vedle toho se musím postarat o korepetice, šermy, choreografii a mít stále na paměti klíčový okamžik, kdy se

Když vezmeme svět Zamilovaného Shakespeara jako určitý divadelní mikrokosmos, máte pocit, že existuje nějaký typ divadelníka, který znáte z praxe a který tam chybí?

L. L.: Za mě stěžovači a prudiči. S nimi se shledáme i v ostatních profesích. Většinou jde o typ člověka, který nemá tolik talentu a vymlouvá se na problémy v okolí, na okolní lidi.

R. L.: Stěžovače a prudiče tam Stoppard nenapsal. Ne že bychom je nenašli tady, ale tam je nenapsal. To je jedna věc a druhá věc, kterou tam nenapsal, protože ji tam napsat nemohl z principu, jsou herečky. Kromě Violy. A to je zase další vesmír, protože herečky jsou jiné bytosti než herci. Ty mají zase svoje pravidla a svoje kouzla a svoje čáry a svoje temné proudy.

L. L.: A pak taky nenapsal dramaturgy.

R. L.: Ani hasiče a bezpečáky. A to jsou teda velmi výrazné postavy. Místo hasiče je tam Tilney, který jim to chce zakázat, ale hasiči a bezpečáci tam nejsou.

L. L.: Oponář.

R. L.: Vůbec technický svět, osvětlovači, inspicienti a jiní. Zůstal ale zachován princip elementárního divadla, které je představováno

ROZHOVOR S LENKOU LAGRONOVOU A RADOVANEM LIPUSEM

hercem nebo textem, hercem a dejme tomu embryem režiséra, který je přítomen v postavě Alleya anebo Shakespeara. Samozřejmě, tělo, krev, smysl a osa divadla je herec. Bez herců není divadlo. Může být divadlo bez textu, může být divadlo bez režiséra, může být divadlo bez scénografa.

L. L.: I bez diváka.

R. L.: Aspoň jeden by tam měl sedět. Ale divadlo bez herce neexistuje.

Co psi a děti na jevišti? Stará divadelní poučka praví, že „psi a děti na jeviště nepatří“, zatímco královna Alžběta (ústý Toma Stopparda) se dožaduje „a příště zase něco se psem“.

L. L.: Naprosto souhlasím, akorát bych to rozšířila – nejen psi, jsou třeba ještě kočky!

R. L.: Ano, je to hluboká pravda, že ani dítě, ani zvíře na jevišti nikdo, ani sebelepší herec, ani Laurence Olivier nepřehraje. I když přijde poslední voříšek z ulice a herci se můžou roztrhat, může tam být Sean Connery, a všichni se budou dívat na pejska. Neví, co udělá a jak se zachová. Zvíře totiž zruší ten umělý svět a vnese do něj naprostou přirozenost a absolutní samozřejmost existence. A to se samozřejmě těžko přehrává.

L. L.: A přítomnost.

R. L.: A to je něco, co se nedá vlastně přehrát, a proto má tohle staré pravidlo hodně co do sebe. Na druhou stranu jsou situace, a já je velmi respektuji, kdy autor zvíře nebo dítě do textu přímo předepíše. Asi ví, proč to dělá. Takže když je v textu napsané dítě, tak by to mělo být dítě. Samozřejmě že je můžeme obsadit dospělým, ale to už je nějaký výklad, nějaký posun, který lze odůvodnit tím, že ten dospělý nikdy nedospěl. Zkrátka a dobře: napíše-li autor do hry dítě nebo zvíře, má tam být. A tady je požadováno s naprostým jasným záměrem: velkolepé Shakespearovy

verše a nesmrtelný příběh milenců z Verony jsou konfrontovány s pejskem, který stejně okouzlí všechny, a Královna sice zatleská *Romeovi a Julii* a Tilneymu řekne, že to je úžasné, ale „příště zase něco se psem“. To je krásné shrnutí.

A je to vaše psí premiéra?

R. L.: Měli jsme morčata v *Ellingovi* a *Kjelloví*. Jinak já už jsem režíroval koně, husy, velbloudy, krávy, po *Šumných městech* a *Průběžné O(s)travě krve* jsem už s různými zvířaty pracoval, ale na divadle... Měl jsem akvarijní rybičku v *Clavijovi*, dětí mraky, z toho by se dala udělat školka, ale psa asi poprvé.¹

Takže je to vaše psí premiéra! Tedy nejen pro Lenku to bude její ostravská premiéra, ale i vy ještě stále můžete prožívat svá ostravská poprvé.

R. L.: Ano. A poprvé inscenuju Shakespeara, i když oklikou. Mě baví pomyšlení, že se k němu dostávám až v padesáti, že jsem ho celý život programově nedělal, protože jsem o něj neměl strach, neboť se o něj vždycky někdo postará a udělá ho.

V Zamilovaném Shakespeareovi zaznívá řada „divadelních pravd“, kdybyste měli vybrat jednu pro vás nejvýstižnější, která by to byla?

L. L. + R. L.: Je to záhada.

R. L.: Ta shrnuje všechno.

L. L.: Naprosto.

R. L.: A není náhodou, že hra tím končí. To slovo záhada v sobě zahrnuje obě možnosti: proč premiéra vyšla i proč nevyšla.

L. L.: Divadelní proces je nekontrolovatelný.

R. L.: A neproniknutelný. Někdy to ještě těsně před premiérou vypadá, že to nikdy nemůže dopadnout, a pak to udělá „vzum“ a je to. Někdo, kdo v životě nezapomene text, ho zapomene, najednou se věci začínají sypat, někdo prošvihne točnu a vy

si říkáte: „*Proč? Za co se mi to děje?*“ Proto je výše zmíněný výrok nejvíce vystihující. (sr)

¹ Po ukončení našeho rozhovoru si Radovan Lipus vzpomněl, že se psy přeci jen pracoval v divadelním projektu *HRA-NIC-e*, takže *Zamilovaný Shakespeare* nakonec nebude jeho „psí premiérou“, nicméně stále půjde o jeho premiéru „shakespearovskou“.

Radovan Lipus (* 1966) vystudoval režii na pražské DAMU. V roce 1991 krátce působil jako asistent režie a lektor dramaturgie v pražském Činoherním klubu. V letech 1992–2008 byl režisérem činohry NDM, v letech 2008–2010 kmenovým režisérem Švandova divadla. Hostoval např. v Národním divadle v Praze, Národním divadle Brno, v Divadle na Vinohradech, Městských divadlech pražských, košickém studiu Jorik, Klicperově divadle atd. Je autorem a režisérem úspěšného televizního projektu *Šumná města*, na kterém je scenáristicky spolupodepsán s architektem Davidem Vávrou, a návazného cyklu *Šumné stopy*, sledujícího osudy českých architektů ve světě. Publikuje prózu, fejetony, eseje, např. *Scénologie Ostravy* (2006). Je autorem úspěšného projektu *Ostravské příchody* (knižně 2011) mapujícího kořeny Ostravy (tzv. oral history), který vznikl na podporu kandidatury Ostravy na titul Evropské hlavní město kultury 2015.

Lenka Lagronová (* 1963) vystudovala dramaturgii na pražské DAMU (studovala v jednom ročníku mimo jiné právě s Radovanem Lipusem, Petrem Gáborem a Petrem Léblem). Již během studia napsala několik her, které byly později uvedeny v univerzitním divadle DISK. Kromě spolupráce s režisérem Petrem Léblem v Divadle Na zábradlí nikdy jako dramaturg nepracovala, jedná se proto o její dramaturgickou premiéru po mnoha letech. Věnuje se psaní divadelních a rozhlasových her. V roce 1998 získala inscenace její hry *Terezka Cenu* Alfréda Radoka za inscenaci roku (Divadlo Komedie, režie Jan Nebeský). V roce 1999 dostala v soutěži Českého rozhlasu cenu za rozhlasový debut *Vstaň, prosím tě* a v roce 2002 byla tato hra významněna na přehlídce rozhlasových her Grand Prix Bohemia. Většina jejích her byla v Česku uvedena, některé z nich jsou přeloženy a jsou uváděny v zahraničí. Zatímco ona v Ostravě pracuje na *Zamilovaném Shakespeareovi* Toma Stopparda, Tom Stoppard aktuálně adaptuje její hru *Z prachu hvězd* pro londýnské diváky.

Režijně-dramaturgický tým jde všem příkladem... ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE totiž není jen o lásce mezi mužem a ženou, ale především o lásce k divadlu, což zachycuje i tato momentka Foto Radovan Štátný

Adolf Nowaczyński (1876–1944)

CAR SAMOZVANEC

Historické drama

Repríza 18. 3. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

„Adolf Nowaczynski popsal ve své hře příběh zběhlého ruského mnicha Grišky Otrepjeva, který o sobě šířil legendu, že je synem cara Ivana Hrozného. To se hodilo polským pánům i některým ruským bojarům, toužícím po zisku a po moci. A tak se Griška stal s jejich přičiněním carem. Na moskevském carském trůně vydržel přesně jeden rok a co se během toho roku v Moskvě dělo, to je obsahem hry.

Režisér **Andrzej Celiński** spolu s dramaturgem inscenace **Ladislavem Slívou** se potýkali s nelehkým úkolem vybrat z rozsáhlého autorova textu, čítajícího více než čtyři sta stran, tolik scén a slov, aby představení bylo pro diváka přehledné, aby byl příběh čitelný a aby bylo vysloveno vše podstatné. Dá se říci, že tento přetěžký dramaturgický úkol se téměř beze zbytku vydařil. (...)

Režie, dramaturgie i scénografie a také hudba k inscenaci (výběr A. Celiński) vycházejí z historických realit odehrávajících se na konci šestnáctého a počátku sedmnáctého století, režisér A. Celiński a scénografka **M. Roszkopfová** ale pracují i s prvky současnosti. A tak se hned v prvním obraze objeví na jevišti vojenská jednotka s laserovými zaměřovači na puškách, bojarské brnění, ale i novodobý vojenský stejnokroj, a dokonce naprosto současný civilní oblek. **Všechno má ale přesný, předem stanovený úkol a účel, a vše v součtu vyjadřuje základní tezi inscenace: boj o moc a touha po bohatství s ním spojená jsou věčným prokletím lidstva, politikům a mocipánům (v tomto konkrétním případě východním) nelze věřit a dějiny se opakují, neboť nepoučitelnost lidí je stále stejná.** (...)

I když se v příběhu hry Car Samozvanec jedná o příběh ostravského diváku vesměs naprosto neznámý, publikum se vůbec nenu-

dí, ale právě naopak se zájmem sleduje dění na jevišti. Je to dáno nejen vynikajícím scénografickým řešením poskytujícím doslova pastvu pro oči, ale i způsobem, jakým režie pracuje s výstavbou jednotlivých situací, jak důmyslně například používá antiiluzivního efektu v podobě po straně jeviště viditelně usazeného inspicienta, který do mikrofonu diktuje, co se na jevišti (a tedy v příběhu) má dít. Tato metafora hybatele (historického) děje je velmi výmluvná. Režisér pak pracuje jak s individuálními výkony, monology a dialogy, tak s davovými scénami, sólovými i sborovým zpěvem a s hudbou, ve které nechybí chrámové zpěvy ani diskotéková hudba současnosti.

Druhá část po přestávce je naprosto strhující. Současný scénický jazyk, dynamické svícení, střídání časových rovin a hlavně prudký vývoj děje směřující k tragickému konci nedají divákům ani na okamžik vydechnout.

Je těžké někoho z třicítky herců na jevišti vyzdvihnout nad ostatní, nicméně velký obdiv si zasluhují **David Janošek** v hlavní roli cara Dimitrije Ivanoviče a **František Večeřa** v roli kněze Otce Pafnutije. David Janošek zdařile vykresluje oblouk hlavní postavy, ve kterém začíná jako šířitel osvěty, vzdělanosti a pokroku a končí jako člověk, který naprosto podlehl moci svěřené do jeho rukou. Janoškovi ale velmi pomáhají představitelé knížat a členové Velké bojarské rady **Vladimír Čapka, David Viktora, Jiří Sedláček, Petr Houska** a **Tomáš Jirman** i představitel vrchního velitele carských vojsk **Vladimír Polák** a jsou to právě oni, díky kterým je jasné definován onen východní rozměr vojensko-politického myšlení, kterému nelze věřit. (...)

Všichni herci bez výjimky odevzdávají sami sebe svým postavám ve vrcholné míře. Na každém je vidět velké zaujetí a maximální snaha vyjádřit žádaný charakter, a to v každém okamžiku přítomnosti na scéně.

V samotném závěru představení, ve scéně, kdy za zvuků proslaveného stalinského valčíku Na vrcholcích Mandžurie ruského skladatele Semenova Alexandroviče Černického (1881–1950)

„Hra polozapomenutého polského autora Adolfa Nowaczyńskiego Car Samozvanec, málo známá i v samotném Polsku, zdánlivě řeší problém polsko-ruský. Je zasazena do okupace Moskvy Poláky a dosazení na trůn tzv. Lžidimitrije v sedmnáctém století. Ale Celiňského inscenace má časový přesah do dneška, v líčení politických intrik, touhy po moci. Režijně a scénicky má inscenace sugestivní vizuál, který divadelními prostředky upoutává diváčkou pozornost.“

Jan Grulich, divadelní kritik

„Přestože text předlohy zní občas poněkud knižně, inscenátorům se podařilo s velkou invencí budovat postupně houstnoucí atmosféru. Vynikající výkon podal v titulní roli David Janošek. Přesvědčivě zobrazil postupný rozpad osobnosti samozvaného cara a silící pocit vlastní nezranitelnosti. Inscenace také poskytuje mnoho námětů k přemýšlení o mechanismech moci (nejen) na východ od nás. Pevně doufám, že si Car Samozvanec své diváky v Ostravě najde.“

Antonín Dvořák, matematik a nezávislý dramaturg

tančí dav s mrtvolou ubitého Grišky Otrepjeva, běhá publiku mráz po zádech. Nelze se ubránit vzpomínkám na nejružnější krvavé převraty a revoluce v lidských dějinách, ani hrdosti spojené s faktem, že změna režimu a vlády v naší zemi v roce 1989 proběhla bez krveprolití.

Uvědomění si faktu, že snad přece jen nepatříme k zemím stále uplatňujícím ony východní praktiky spojené s nízkou až mizivou cenou lidského života také patří k vyznění této mimořádně vydařené inscenace Národního divadla moravskoslezského.“

Ladislav Vrchovský:

Car Samozvanec v NDM přináší velké téma, velké jevištní gesto a velké herecké výkony

www.ostravan.cz

Příběh o samozvaném ruském carovi (David Janošek), jemuž pomohl Poláci na trůn...

Foto Radovan Štátný

Dimitrijovo tažení vede však ke konfliktu dvou odlišných kultur a způsobů života...

František Večeřa (Otec Pafnutij) a studenti Janačkovy konzervatoře v Ostravě (Moskevský lid i lůza)

Foto Radovan Štátný

Brad Fraser (1959)

TEĎ MĚ ZABIJ

Silnější než láska

Česká premiéra 27. května 2017 v 19 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

„Neexistuje žádný lék. Žádná skutečná úleva. Mám všechny důvody a veškeré právo převzít kontrolu nad svou bolestí a svým životem a ukončit ho, a je mi u prdele, jestli nějaký zákon, založený na něčí pomatené náboženské víře, tvrdí, že nemůžu.“

Ti, kdo naši činohru navštěvují pravidelně, jsou již zvyklí, že každou sezónu krom velkých inscenací na jevištích Divadla Jiřího Myrona a Divadla Antonína Dvořáka mohou očekávat komorní premiéru současného dramatického textu v prostoru zkušebny Divadla Antonína Dvořáka. Ani závěr této sezóny nebude výjimkou, a tak se již teď můžete těšit na kanadského dramatika Brada Fräsera, s jehož dílem jste se mohli již před pár lety setkat v Komorní scéně Aréna v podobě inscenace *Neidentifikovatelné lidské ostatky a skutečná podstata lásky*. Tentokrát půjde o hru *Teď mě zabij*, kterou uvedeme v české premiéře, s předchozí zmíněnou inscenací ji však spojuje osoba režiséra, jímž není nikdo jiný než Janusz Klimsza.

V hlavní roli se diváci mohou těšit na Roberta Fintu

Foto Radovan Štátný

Pro Fräsera je charakteristické, že se ve svých hrách věnuje zpravidla drsným a kontroverzním tématům, mezi něž se řadí násilí, drogová závislost, sexualita a další. **V tomto konkrétním případě se soustředí na těžce nemocné jedince, jejichž onemocnění jim brání vést normální život, a jak je z názvu patrné, nevyhne se ani problematické otázce eutanazie. Jeho výsadou coby autora je, že jeho hrám, být se**

zabývají tou nekrutější a nejdrsnější realitou, nikdy nechybí humor. Nejedná se tedy o pouhé sondy do nešťastných duší, k nimž by bylo radno jako bonus přikládat antidepresiva, ale texty reflektující problémy současné každodenní reality, o nichž se nemluví zrovna snadno, jež jsou již z podstaty tragikomické jako život sám.

Jake Sturdy byl celkem slušný spisovatel, teď však veškerý čas věnuje péči o svého těžce nemocného syna Joeyho, který se narodil s chromozomem navíc a není schopen se sám o sebe postarat. Joey se musí potýkat nejen s problémy každodenního života, ale coby sedmnáctiletý kluk i s problémy souvisejícími s dospíváním... a tyto problémy samozřejmě dopadají i na jeho otce Jakea. Joey by chtěl začít konečně žít a tak trochu se postavit na vlastní nohy, zatímco Jake si vlastní život upírá, aby se o syna mohl pořádně postarat. Nicméně život je neúprosný a občas zamíchá kartami tak, jak to nikdo nečeká, takže se situace záhy obrací...

V inscenaci *Teď mě zabij* se můžete těšit na **Roberta Fintu, Renátu Klemensovou, Lucii Končokovou, Víta Rolečka** a **Davidu Viktoru** pod vedením našeho kmenového režiséra **Janusze Klimszy**. O scénografickou výpravu se postará **Michal Srový** společně s kostýmní výtvarnicí **Marcelou Lysáčkou**. To vše již **27. května 2017** ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka. (sr)

v níž se nikdy nedovedla přizpůsobit přísné atmosféře dvora a autoritářské tchyni Žofii, na což doplatilo její manželství i děti.

Vždyť kouzlu Sissi propadla i Ostrava, když v dnešním Husově sadu, jenž se na přelomu 19. a 20. století z původního katolického hřbitova proměňoval v městský park, nechala ku příležitosti oslav 50. výročí nastoupení císaře Františka Josefa I. na trůn vybudovat kapli, již zasvětila právě Sissi. Kaple svatě Alžběty byla postavena v letech 1899 až 1900 v pseudogotickém slohu podle návrhu známého stavitelce Hanse Ulricha, který byl také posledním starostou Moravské Ostravy před vznikem Československa. Zatímco Sissi svou kapli nikdy neviděla a ani se do Ostravy nikdy nedostala, protože byla 10. září 1898 zavražděna v Ženevě italským anarchistou, její manžel císař František Josef I. navštívil Ostravu dvakrát, krátce v roce 1880 a podruhé, v mnohem velkolepějším hávu, v roce 1906. Tato návštěva byla ostatně i zfoto-dokumentována a díky dochovaným skleněným negativům si ji i dnes můžeme připomenout.

Krom premiéry nové inscenace pro vás proto chystáme ve spolupráci s městem v rámci oslav 750. výročí první zmínky o Ostravě doprovodnou akci, která vás provede Ostravou po stopách Sissi a Františka

František Josef I. během návštěvy Ostravy v roce 1906 zavítal do Komenského sadů

Foto archiv

Josefa I. a zároveň vám poskytne malé ochutnávky z chystané inscenace. Užijte si sobotní odpoledne 3. června v dobovém hávu Ostravy na sklonku 19. století ve společnosti císařské rodiny a nechte na sebe dýchnout závan historie.

Sissi (Útěk Alžběty Rakouské) pro vás nastuduje náš umělecký šéf **Peter Gábor** společně s dramaturgyní **Sylvií Rubenovou**. Jeviště Divadla Jiřího Myrona (nejen) v Hofburg promění scénograf **Michal Srový** a celý dvůr bude odívat kostýmní výtvarnice **Alena Schäferová**. Na Pavlínu Kafkovou coby Sissi a celý vídeňský dvůr se můžete těšit již **8. června 2017 v Divadle Jiřího Myrona.** (sr)

SHOPNERO®

Chytré řešení pro váš web a e-shop.

800 66 33 22 www.shopnero.cz

**VYHRAJTE
LETECKÝ ZÁJEZD
OSTRAVA → ŘÍM**

Řím známe jako své boty.
S námi si v cizině budete připadat
jako místní.

STAŇTE SE I VY PŘEDPLATITELEM
Národního divadla moravskoslezského

Zajistěte si své předplatné do 6. 9. 2017 a hrajte o eurovíkend pro 2 osoby.

radynacestu.cz

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

♂ ♀

Choreografie: Ohad Naharin, Jiří Kylián,
Itzik Galili
Hudba: Maurice Ravel – Isao Tomita,
Steve Reich, Michael Gordon

Premiéry 17. a 19. listopadu 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Jan Kučera (1977)
TŘI MUŠKETÝŘI

D'Artagnan a královny diamanty

Choreografie, scéna (koncept, design):

Paul Chalmer

Hudební nastudování: Jan Kučera

Libreto: Paul Chalmer,

Wiebke Hüster

Světová premiéra 23. března 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

**SVĚTOVÁ
PREMIÉRA**

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

TŘI MUŠKETÝŘI – Stefano Pietragalla, Sergio Méndez Romero,
Rei Masatomi a Koki Nishioka

Foto Pavel Hejrný

REPERTOÁR BALETU (BŘEZEN – DUBEN 2017)

Jan Kučera
TŘI MUŠKETÝŘI
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jan Kučera
/ Maroš Potokár

23. 3. (18.30) – světová premiéra,
25. 3. (18.30) – druhá premiéra,
31. 3. (18.30), 4. 4. (18.30)

Sergej Prokofjev
POPELKA
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jakub Klecker / Jan Šrubař
13. 4. (18.30), 14. 4. (16.00)

**SVĚTOVÁ
PREMIÉRA**

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT
♂ ♀
Choreografie: Ohad Naharin, Jiří Kylián,
Itzik Galili
Hudba: Maurice Ravel – Isao Tomita,
Steve Reich, Michael Gordon
21. 4. (18.30), 28. 4. (18.30)

CHAPLIN
Choreografie: Mario Schröder
Současný balet na hudební koláž z děl
skladatelů 19. a 20. století
25. 4. (18.30) – naposledy v sezóně

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Tří mušketýřů*, *Popelky*,
Dva světy / jeden svět a *Chaplin* se
můžete těšit na dramaturgické úvody, které
se konají půl hodiny před představením.
Dramaturgické úvody vám přinesou
spoustu zajímavých informací, ať už
ze zákulisí inscenace, nebo
z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

CHAPLIN

Nejen umělecké, ale i osobní osudy sira Charlese Spencera Chaplina mladšího se staly námětem současného baletu německého choreografa Maria Schrödera. Nenechte si ujít poslední představení v sezóně tohoto mimořádného baletního zážitku!

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

CHAPLIN – Amelia Waller (Tulák), Koki Nishioka (Chaplin) a Barbora Šulcová (Paulette Goddard)
Naposledy v sezóně 25. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

ROZHOVOR S CHOREOGRAFEM PAULEM CHALMEREM

**V obsazení i tvorbě tohoto baletu zúročují
nádhernou energii a zápal tanečníků NDM, mezi
nimiž je nyní mnoho výrazných osobností**

**jejich vliv také ve vaší choreografické tvorbě?
Ať už co do pohybu, či způsobu vyprávění
příběhu? Bude možné vysledovat inspirační
zdroje i u Tří mušketýřů?**

V mé práci mě rozhodně ovlivňuje zkušenost,
kterou jsem během své taneční kariéry získal.
Stejně jako tomu bylo u *Popelky*, kterou jsem
v Ostravě vytvořil v roce 2015, tak i choreografie
Tří mušketýřů vychází z klasické baletní techniky,
ale přizpůsobuje se přirozené řeči těla a výrazu,
takže se zbavuje například tradiční baletní pan-
tomimy.

**Na rozdíl od spolupráce na Popelce již
soubor znáte, navíc Tří mušketýře vytváříte
přímo pro soubor baletu NDM. Jak se vám
společně pracuje? Měl jste o obsazení roli
jasno předem?**

V obsazení i tvorbě tohoto baletu zúročují
nádhernou energii a zápal tanečníků NDM, mezi
nimiž je nyní mnoho výrazných osobností. Díky
tomu, že je už trochu znám, jsem se snažil, aby
byly povahy a charakter tanečníků co nejbližší
postavám, které představují.

**Hudbu ke Třem mušketýřům komponoval
český skladatel Jan Kučera. Byl jste s ním
v kontaktu? Máte tendenci do hudby výraz-
něji zasahovat?**

Na rozdíl od Prokofjevovy *Popelky* nebo Čaj-

kovského *Spící krasavice* pro *Tří mušketýře* byla
zkomponována hudba úplně nová. Když jsem
byl osloven, abych vytvořil novou baletní verzi
Dumasova příběhu pro NDM, měl jsem z partitury
obavy. Pracovat s nově zkomponovanou hudbou
bylo ale velice vzrušující a já jsem za tuto příleži-
tost nesmírně vděčný. Na začátku léta 2016 jsem
se s panem Kučerou setkal osobně, poté jsme
komunikovali přes internet a společně jsme pro-
bírali své názory a nápady.

**K inscenaci vytváříte také scénu a vizuální
koncept. Co mohou diváci očekávat?**

Pro vyvolání atmosféry Paříže 17. století jsem
použil typických architektonických znaků, které
se objevovaly například na fasádách staveb.
Transparentní obrazy na tylu spolu s projekcí pak
vytvářejí různé lokace. Jeviště v Divadle Antonína
Dvořáka není příliš velké, proto jsem se snažil
zachovat maximální možný prostor pro pohyb
tanečníků.

**Premiéra se pomalu, ale jistě blíží – v jaké
fázi příprav nyní jste?**

Stále před sebou máme pár týdnů vzrušující
práce, než celá vize tohoto baletu nabere finální
tvar. Dychtivě nyní očekávám, až uvidím, jak se
propojí scéna, kostýmy a světelný design na po-
sledních jevištních zkouškách, než se 23. března
2017 konečně otevře opona. (bt)

Paul Chalmer po úspěšné premiéře baletu POPELKA (NDM 2015)

Foto Martin Popelář

Jan Kučera (1977)
TŘI MUŠKETÝŘI
D'Artagnan a královniny diamanty

Choreografie **Paul Chalmer**
Hudební nastudování **Jan Kučera**
Dirigent **Jan Kučera**
/ **Maroš Potokár**
Libreto **Paul Chalmer,**
Wiebke Hüster
Scéna (koncept, design) **Paul Chalmer**
Kostýmy **Anna Kontek**
Scénografická projekce, video **Jan Fuksa,**
Martin Svobodník
Světelný design **Tomáš Morávek**
Technická realizace scény **Vladimír Kotek**
Pohybová spolupráce, historický šerm **Ivan Petrák,**
Petr Sýkora

Osoby a obsazení:
Král Ludvík XIII. **Stéphane Aubry**
/ **Matthias Kastl**
Královna Anna Rakouská **Isabelle Ayers**
/ **Brittany Haws**
/ **Michaela Vápeníková**
Kardinál Richelieu **Yago Catalinas Heredia**
/ **Macbeth Konstantin Kaněra**
Vévoda z Buckinghamu **Stéphane Aubry**
/ **Olger Collaku**
/ **Stefano Pietragalla**
Milady de Winter **Isabelle Ayers**
/ **Olga Borisová-Pračíková**
/ **Shino Sakurado**
Athos **Koki Nishioka**
/ **Stefano Pietragalla**
/ **Macbeth Konstantin Kaněra**
Porthos **Giordano Bozza**
/ **Rei Masatomi**
Aramis **Olger Collaku**
D'Artagnan **Sergio Méndez Romero**
Giordano Bozza
/ **Koki Nishioka**
/ **Sergio Méndez Romero**
Konstance Bonacieux **Brittany Haws**
/ **Chiara Lo Piparo**
/ **Ayuka Nitta**
Rochefort **Macbeth Konstantin Kaněra**
/ **Stefano Pietragalla**
a další

Světová premiéra 23. března a druhá premiéra 25. března 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 31. 3. (18.30) a 4. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

TŘI MUŠKETÝŘI – Sergio Méndez Romero, Rei Masatomi, Stefano Pietragalla, Koki Nishioka Foto Pavel Hejný

Baletní inscenace Jana Kučery a Paula Chalmera *Tři mušketýři* je světovou premiérou díla zkomponovaného přímo pro soubor baletu.

„Dějovou linku románu bylo třeba přizpůsobit povaze taneční inscenace,“ říká kanadský choreograf Paul Chalmer, který je také autorem scénického návrhu. „Znamenalo to najít v textu nejlogičtější zápletky pro uplatnění pas de

staty příběhu i modernější přirozenou řeč těla.

ALEXANDRE DUMAS STARŠÍ JAKO ČELNÍ PŘEDSTAVITEL FRANCOUZSKÉHO ROMANTISMU

Dumase obklopovala řada spolupracovníků, přičemž jedním z nejdůležitějších byl profesor dějepisu Auguste Maquet (1813–1888), který

Baletní inscenace Jana Kučery a Paula Chalmera
***Tři mušketýři* je světovou premiérou díla zkomponovaného přímo pro soubor baletu**

deux, pas de trois a skupinových tanců a vytvořit z nich rytmickou kompozici postavenou na napětí dvou milostných příběhů, dobrodružství a intrik, jež hrdinové u dvora prožívají.“

Inscenace je založena na klasické baletní technice. Částečně však pohybový slovník Paula Chalmera využívá pro vyjádření pod-

mu dodával historické náměty. Dumasovo zpracovávání historických témat románovým způsobem zaznamenalo úspěch a svými romány na pokračování (roman-feuilleton) pravidelně přispíval i do pařížského tisku. Stejným způsobem vznikl i jeho román *Tři mušketýři* z roku 1844, který nejdříve vycházel v deníku Le Siècle a ve stejném

Návrhy kostýmů výtvarnice Anny Kontek

roce se dočkal i knižní podoby. Zakrátko následovaly další díly *Tři mušketýři po dvaceti letech* (1845) a *Tři mušketýři ještě po deseti letech aneb Vikomt de Bragelonne* (1847–1850).

Historie románu začíná Maquetovým objevením *Paměti pana d'Artagnana (Mémoires de Monsieur d'Artagnan)* pocházejících z počátku 18. století. Jejich autorem nebyl d'Artagnan, který sice byl skutečnou historickou postavou, ale gaskoňský důstojník Gatien de Courtilz de Sandras (1644–1712), který d'Artagnana osobně znal. Z této předlohy zůstal jen ústřední hrdina, k té připojili Dumas s Maquetem další tři postavy (Athos, Porthos a Aramis), kterým v předloze přísluší pouze epizodní role.

Zcela nové je rozvinutí motivu diamantového šperku, vstup paní Bonacieux do příběhu a podíl Milady de Winter na celkovém ději. Historická pravdivost je zachována jen u skutečně existujících osob, byť i zde posunuje autor pohled a míru sympatie k jednotlivým postavám podle potřeb románu. Skutečné historické události často vyrůstají u Dumase z malých osobních příčin.

Například počátek sporu mezi Francií a Anglií v době obléhání pevnosti La Rochelle tkví

Návrh scény Paula Chalmera

podle Dumase v milostné epizodě mezi vévodou z Buckinghamu a francouzskou královnou Annou Rakouskou. Avšak skutečnou záminkou nebyl románek královny s anglickým vévodou, ale konflikt mezi hugenoty a vládou ve Francii. Přístavní město La Rochelle se ve 20. letech 17. století účastnilo dvou protivládních povstání, které přivedly francouzského krále Ludvík XIII. k rozhodnutí definitivně zlomit moc města. I přes to, že protestantům v La Rochelle přišli na pomoc Angličané, vláda město v říjnu roku 1628 dobyla

a připravila jeho obyvatele o jejich dosavadní výsady. Vítězství umožnilo Ludvíku XIII. vydat v roce 1629 Alèský edikt, který připravil hugenoty ve Francii o politický vliv.

Dumas jako autor dobrodružné literatury oděné do historických kostýmů vytvořil dílo, které svým vnitřním poselstvím přesáhlo dobu. Jak tvrdil on sám: „Co je to historie? Je to hřebík, na který věším své obrazy.“ (Qu'est-ce-que l'histoire? C'est un clou auquel j'accroche mes tableaux.) (nn)

Dumasův román *Tři mušketýři* v baletním zpracování sovětských autorů Venjamina Basnera (hudba) a Fjodora Vanina (libreto) uvedl v československé premiéře 13. dubna 1985 v Divadle Zdeňka Nejedlého (dnešní Divadlo Antonína Dvořáka) baletní soubor tehdejšího Státního divadla v Ostravě. Choreografem inscenace byl tehdejší šéf baletu Albert Janíček a hudebně dílo nastudoval Jan Šrubař. Odehrálo se celkem 18 představení. (les)

Jiří Štark (Athos), Ctirad Ondráček (Porthos), Ivan Hurych (Aramis), Libor Bernklau (D'Artagnan) Foto Josef Hradil

Jak **Petr Sýkora**, tak **Ivan Petrák** jsou již dlouhou dobu úzce spjatí s NDM, a to nemyslíme jen pohybové spolupráce pro všechny čtyři složky našeho divadla. Petr byl čtrnáct let členem činohry a Ivan je sedmnáct let zaměstnancem umělecko-dekoračních dílen NDM, kde pracuje jako zbrojář.

Jak jste se vlastně k uskupení Petrák–Sýkora dostali? Kde jste čerpali znalosti a vzdělání v tak exotickém oboru, jako je historický šerm?

P. S.: Po JAMU, kde jsem pod vedením Libora Olšana k šermu „přičichl“, jsem hledal někoho, s kým bych v Ostravě mohl pokračovat. Seznámil jsem se Markem Tichým a Ivanem Petrákem, kteří vedli skupinu historického šermu *Durandal*. Trénovali jsme ve zkušebně NDM a postupně jsem se k nim víc a víc vtíral, až mě nakonec přijali do týmu. Otevřeli mi dveře do světa pouličního divadla, šermu, romantiky... Mállokdo může zůstat na hradech po zavírací době anebo navštívit neveřejná tajná místa. Pokládám to za jedno ze svých nejkrásnějších životních období a jsem za to Markovi a Ivanovi vděčný. Od nich jsem se učil a čerpal své zkušenosti. Na Ivana měla velký vliv škola šermu Petera Kozy, který zásadním způsobem ovlivnil současnou šermířskou scénu. Ivan je jako houba, která do sebe neustále nasává podněty z různých stran, a má dar je spojit v logické celky a předat dál.

Pamatujete si na vaši první pohybovou spolupráci s NDM a třeba konkrétně s baletem?

I. P.: Pokud mluvíme o choreografii s baletem, tak se mi vybavuje *Romeo a Julie* v choreografii Igora Vejšady a v režii Michaela Taranta.

Co se od doby vašich začátků v oboru šermu a scénického boje změnilo? Myslím tím vnímání a začleňování šermu do opery a baletu.

P. S.: Myslím, že úplně na počátku moderního divadla byl šerm ještě běžnou společenskou pohybovou disciplínou a bylo snadné, přirozené ho vložit do her tak, jak to autor napsal. Dnes v tom vidím velký skok. Dnešní režiséři a dramaturgové se šermu bojí a raději volí jinou cestu než šerm či scénický boj. Scénický šerm je motoricky náročná pohybová disciplína, dialog, kde dochází věcné argumenty a zbývá už jen emoce. Tady se úplně odhalí charakter postavy. Když to pokazíte, můžete být skvělý Romeo, ale všichni si budou pamatovat ten zkažený souboj. Vlastně tu nedůvěru režisérů chápou..., ale také věříme s Ivanem, že se to dá udělat dobře a že to přinese na jevišti silnou emoci, jedinečnost, tu pravou divadelní magii.

Znáte jistě Tři mušketýry. Milujete romantiku doby duelů? Máte duši bojovníka, či snílka?

I. P.: Dříve jsem býval snílek a romantik, jak jde čas, stávám se více a více bojovníkem.

Ivan Petrák a Petr Sýkora (v pozadí) dohlížejí na zkoušku šermu

Foto Martin Popelář

Může se vlastně tanečník za krátkou dobu zkoušení naučit šermířskému umění?

P. S.: Kdo jiný může lépe zvládnout náročnou pohybovou disciplínu než talentovaný tanečník s propracovanou motorikou svého těla.

Jaké triky ukáže na jevišti odvážný romantik d'Artagnan, melancholický cynik Athos, krásný a tajnůstkářský Aramis a ješitný dobrák Porthos?

I. P.: Vlastně šermířské triky jako takové neexistují. Jsou to prvky šermířské abecedy nacvičené k úplné dokonalosti. K tomu, aby mohl na jevišti vyniknout, blysknout se mušketýr, musí být neméně dobrý gardista. Vytváří se to zatím slibně...

Každý mušketýr má nejen jinou povahu, ale především různou šermířskou průpravu, poplatnou původu a oblasti, odkud pochází, dále své životní zkušenosti (například výrazný věkový rozdíl mezi d'Artagnanem a Athosem nebo rozdíl mezi jeho naturalním šermem a vysoce školeným šermem Aramise v rámci jeho španělské školy). Zaujímá rozdíly mezi pojetím boje jednotlivých postav?

P. S.: Ano, je to předmětem našeho zájmu, aby každá z postav měla své specifické znaky. Těžko se nám to bude ale stavět na věkovém rozdílu, když je všem klukům maximálně 23 let. (smích) Stavíme to více na rozdílech charakterů postav než na rozdílech v šermířských školách.

Četla jsem, že španělská škola šermu je technicky čitelná, a tak Aramis, jako tajný jezuita, se snažil přilížit své španělské dědictví neukazovat. V čem se lišila španělská a francouzská škola šermu v době Ludvíka XIII.?

I. P.: Šermířské školy se vyvíjely souběžně s vývojem zbraní, jež se stávaly lehčí a rychlejší a pro smrt

dokonalější. Španělská škola nezachytila (možná pro konzervativnější přístup) vzestup školy francouzské, jež diktovala trend až do vzniku novodobého šermu sportovního.

Přeci jen jde o šerm... Nehrozí tanečníkům během zkoušek, ale i samotného představení zranění kordem?

P. S.: Je jasné, že riziko vždy bude. Je to zbraň a simulujete boj. A i když je to předem daná choreografie, nebude to nikdy v detailech stejné. Od začátku zkoušení se snažíme pečlivě vysvětlit, jak zbraň bezpečně na scéně použít. Respekt ke zbrani a soupeři (kolegovi na jevišti) je naprostou nutností. Modřiny a drobné šrámy si ale kluci během zkoušení určitě odnesou. Nejsou z cukru, jsou zvyklí pracovat tvrdě a to platí i v šermu.

Souboj a rituál, bez pozdravu na kolbišti nelez, nebo to bylo jinak?

I. P.: Rytíř na kolbišti není vždy čestný a naopak, člověk nemusí být rytíř, a přesto se na kolbišti života může chovat dle etikety rytířských ctností.

Jak se vám spolupracuje s choreografem a souborem baletu na připravované premiéře Tři mušketýři? Je něco, co vás dokáže ještě překvapit?

P. S.: Dost to s Ivanem probíráme v našich rozhovorech. Za prvé máme radost z toho, že je důvod se častěji setkávat, a také z toho, že i dnes se najde režisér, choreograf, který se nebojí pustit do poctivé přípravy na „šermířskou klasiku“, jíž *Tři mušketýři* bezesporu jsou. Z dob své aktivní kariéry v divadle si velmi cením zkoušení, kdy se herec stává partnerem a inspirací pro režiséra či choreografa. Takže jestli nás něco ještě dnes překvapí...? Je to připravený, milý, vtipný choreograf a talentovaný soubor baletu, který NDM v současné době má! (ld)

OPERA PLUS

ČTENÁŘI OPERY PLUS VYBÍRAJÍ NEJLEPŠÍ TANEČNÍ VÝKON A CHOREOGRAFII ZA UPLYNULÝ ROK

Rádi bychom vás informovali, že internetový portál Opera Plus vyhlásil nový ročník čtenářského hlasování o prestižní Výroční ceny v kategorii balet a jiný tanečně dramatický žánr.

V nominacích mají největší zastoupení baletní soubory Národního divadla v Praze a Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, šanci uspět má však i celá řada nezávislých tvůrců. Vítěze, které vyberou čtenáři Opery Plus, vyhlásí a nejnovější Výroční ceny Opery Plus předají organizátoři 23. března v Národním divadle.

Naši favorité:

KATEGORIE MUŽI

Giordano Bozza – Puk
(*Sen noci svatojánské*
/ choreografie Youri Vámos)

KATEGORIE CHOREOGRAFIE

B/olero – Ohad Naharin
(*Dva světy / jeden svět*)

Falling Angels – Jiří Kylián
(*Dva světy / jeden svět*)

SUB – Itzik Galili
(*Dva světy / jeden svět*)

INZERCE

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

Zaregistrujte se zdarma i vy!

www.databazetance.cz

... orientační bod ve světě tance

online taneční kalendář, zprávy, recenze,
reportáže, rozhovory, workshopy a kurzy

www.tanecniaktuality.cz

Projekty podporuje MKČR a MHMP (víceletým grantem v celkové výši 420.000 Kč).

INZERCE

výhody a slevy cca 5 až 30 %

platí v České i Slovenské republice

na 10.000 obchodních místech

jednoduše, vždy, všude

www.sphere.cz

**Využijte 10% slevu*
na vstupenky**

do Národního divadla moravskoslezského
s repertoárem baletních, činoherních, operních /muzikálových představení

*večerní pokladna, předprodej NDM - slevu na premiérová nebo mimořádná představení pouze pro držitele VIP karet

Dalších 10.000 obchodních míst najdete
na www.sphere.cz, www.sphere.sk nebo v aplikaci Sphere

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Tim Rice (1944)
– Andrew Lloyd Webber (1948)
**JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ
PESTROBAREVNÝ PLÁŠT**
Josef v novém a ještě zářivějším plášti se vrací!
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
**Obnovená premiéra 18. září 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

Cole Porter (1891–1964) – Bella Spewack
(1899–1990) – Samuel Spewack (1899–1971)
KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)
*Klasický americký muzikál podle Williama
Shakespeara*
Český překlad: Jiří Josek
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
**Premiéry 15. a 17. prosince 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

Michael Kunze (1943)
– Sylvester Levay (1945)
REBECCA
Mysteriózní hit muzikálové sezóny!
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Marek Prášil
**Česká premiéra 9. března 2017
v Divadle Jiřího Myrona**

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ uvádí ve spolupráci s VBW INTERNATIONAL GmbH
muzikál autorské dvojice

MICHAEL KUNZE & SYLVESTER LEVAY

REBECCA

Mysteriózní hit muzikálové sezóny!

Podle románu Daphne du Maurier MRTVÁ A ŽIVÁ

Na základě původní inscenace VEREINIGTE BÜHNEN WIEN GmbH

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (BŘEZEN – DUBEN 2017)

Cole Porter – Bella Spewack
– Samuel Spewack

KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

**1. 3. (18.30), 24. 3. (18.30), 31. 3. (18.30),
9. 4. (15.00), 20. 4. (18.30), 22. 4. (18.30)**

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

**9. 3. (18.30) – česká premiéra,
11. 3. (18.30) – druhá premiéra,
16. 3. (18.30), 25. 3. (18.30), 30. 3. (18.30),
7. 4. (18.30), 26. 4. (18.30)**

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Režie: Jiří Nekvasil

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

**15. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 13. 4. (18.30),
14. 4. (18.30), 15. 4. (18.30)**

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

17. 3. (18.30), 30. 4. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

19. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 4. 4. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black

– Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

26. 3. (18.30) – derniéra

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ

PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

21. 3. (10.30), 28. 4. (10.30)

Zapište si do diáře!

Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi

L2: BRÁNA ŽIVOTA!

Údavné operum podle životního

příběhu Clemense Kubyho

3. 5. (18.30), 26. 5. (18.30)

**POUZE
2
UVEDENÍ**

TIP ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

SUNSET BOULEVARD

Příběh o slávě i jejím stínu je jedním z nejlepších muzikálů Andrewa Lloyd Webbera. Nenechte si ujít derniéru tohoto muzikálového šperku!

Patrick Fridrichovský /

Patrick Fridrichovský

SUNSET BOULEVARD – Hana Fialová (Norma Desmond) a Roman Harok (Joe Gillis)
Derniéra 26. 3. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

OHLASY NA PREMIÉRU

Cole Porter (1891–1964) – Bella Spewack

(1899–1990) – Samuel Spewack (1899–1971)

**KISS ME, KATE
(Kačenko, pusu!)**

Klasický americký muzikál

podle Williama Shakespeara

Uvedeno se svolením společnosti TAMS-WITMARK

MUSIC LIBRARY, INC.

**Reprízy 1. 3. (18.30), 24. 3. (18.30),
31. 3. (18.30), 9. 4. (15.00), 20. 4. (18.30)
a 22. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona**

„Musím říct, že jsem byl nadšený a hrozně se mi to líbilo. Mám pocit, že to má švih, spád a humor. Je to režijně velice hezky pojato a zpívají nádherně. Mám z toho opravdu obrovskou radost!“

Jiří Josek, překladatel, nakladatel, režisér

„Myslím si, že premiéra byla úžasná. Je zde vidět obrovský kus práce, jak od režiséra, tak od ansámblu. Je patrné, že se projevuje dlouhodobá koncepce vedení souboru. Ostatně já jsem byl myslím ten, kdo při děkovačce divadlo zvedl, což asi o mém názoru na premiéru vypovídá nejvíce.“

Egon Kulhánek,

ředitel Hudebního divadla Karlín

„Samozřejmě se mi premiéra líbila, jako se mi ostatně líbí všechny v NDM. Je vidět, že nejen sólisté, ale i celý soubor má dobrý tah na branku a že jsou sebraní, vědí, o co jde, a že všechny složky od režie počínaje přes kostýmy, výpravu a choreografii konče splnily více než očekávání. Myslím si, že by to mohl být divácky zajímavý titul, protože mimo skvělé hudby je zde i legrace a té není v dnešní době nikdy málo.“

Michael Prostějovský, textař, překladatel,
libretista, rozhlasový novinář a producent

„Mně se to moc líbilo, zejména Martina Šnytová. Řekl bych, že když máte takovou Kateřinu, tak takový titul nelze nehrát. Opravdu excelentní! Vyni-

Juraj Čiernik (2. gangster), Jiří Mach (Fred graham),
Jan Vlas (1. gangster)

Foto Martin Popelář

Jan Vlas (1. gangster), Juraj Čiernik (2. gangster), Lada Bělašková
(Lilli Vanessi), Jan Drahovzal (Harrison Howell) Foto Martin Popelář

kající byl rovněž Jiří Mach a jeho úžasný ostravský debut. Pro mě to byl zážitek.“

Rudolf Leška, divadelní recenzent

„... Režisér Lumír Olšovský a dramaturg Pavel Bár zdůraznili především prvky parodie a satiry, přesto je režie Olšovského v klíčových momentech dramaticky přesvědčivá a zohledňuje kontrastní vyjadřovací prostředky. Předností ostravského nastudování je brilantní překlad Jiřího Joska, který z náročného originálu v blankversu vyabstrahoval půvabné slovní hříčky, které pojímají také ostravský dialekt. (...)“

Lada Bělašková jako Lilli Vanessi ztělesnila obě protikladné výrazové polohy skvěle. Po herecké stránce byl její výkon suverénně nejzdařilejší. Agresivní, rozčilenou (sluší se dodat, že právem) i pokornou a přemoženou (před tím surově zmlácenou) Lilli si Bělašková skutečně vychutnala do nejsubtilnějšího i nejbrutálnějšího gesta, až jsem měl místy strach, že přijde o hlas. (...)“

Přesvědčivým hereckým projevem potěšil Tomáš Savka jako Fred Graham. Savkovi dvojrole svěřila náramně, pěvecky představil to nejlepší ze svého bohatého repertoáru, ohlídal si i hereckou stránku ve „vážnějších“ partiích muzikálu. (...)“

Uprostřed Tomáš Savka (Fred Graham)

Foto Martin Popelář

Z dalších osob na sebe strhla největší pozornost dvojice gangsterů v podání Jana Vlase a Juraje Čiernika. Ti postupně rozpoutali uragán gagů, bonmotů, grimas a gest, že jim de facto patřil závěr celého představení. Vlas s Čiernikem se zaměřili na groteskní výrazové prvky a dovedli je k dokonalosti. Jejich společná píseň, kterou zpívali pořád dokola, textově obsáhla dokonce Nohavícovo Až to se mnou sekne, Wimmerovo ostravské poetické kašlání a další nezapomenutelné kousky. (...)“

Za zmínku stojí scéna s admirálem Howellem v podání Jana Drahovzala, která měla půvabný kontrast v zobrazení „high society“ a lesku i bídy divadelního světa. Company je v Myronovi tradičně výtečná, také tentokrát byly jejich kreace a čísla zábavné, pestré a oživovaly scénu vtipnými detaily. (...)“

V celkovém ohlednutí je ostravská inscenace Kiss Me, Kate invenční a v mnoha ohledech zábavnou podívanou. Ryze ostravské vsuvky – zejména v podání Vlase a Čiernika – představení nedodávají pachutí provinčnosti, naopak z něj vytvářejí originální a hravou zábavu.“

Milan Bátor: Kačenko, pusu! Letitý muzikál má v novém ostravském nastudování nečekaný šmrnc! (psáno z 2. premiéry)

www.ostravan.cz

MUZIKÁL V ZAJETÍ DIVADELNÍCH A FILMOVÝCH KOUZEL

Stvořit inscenaci, která během večera pohltí svým příběhem diváky, je malý zázrak. Za každou jevištní akci se skrývá mnoho hodin a tuny práce, kdy se pilně připravují nejen herci, ale i další profese. Během náročných příprav nového muzikálu se totiž v zákulisí objevují tvůrci, které v divadle často nepotkáte. Muzikálová podívaná slibuje být inscenací na hranici mnoha uměleckých disciplín. Za tím vším stojí tým složený z výtvarníků scény a kostýmů a tentokrát i dalších pozoruhodných tvůrců, kteří ovládají videoanimace, projekce a další umělecké disciplíny spojené s obrazem. Můžeme říci, že tentokrát je to doslova show od divadla až po film, kde uvidíte velkolepou scénu, nádherné kostýmy, složité triky i náročné efektní scény. To všechno je *Rebecca*, mysteriózní muzikálový hit sezóny.

Gabriela Petráková

Režie

V čem spočívá náročnost nového muzikálu?

Určitě v propojení všech složek, kterých je v tomto muzikálu víc, než bývá obvykle. Samozřejmě, že velkému muzikálu sluší výpravná scéna a kostýmy. To je, myslím, něco, co ve spojení scénografa Ondřeje Zichy a kostýmní výtvarnice Sylvy Zimuly Hanákové funguje stoprocentně. A věřím, že je to tak, jak si to představovali samotní autoři a také umělecké vedení Spojených scén vídeňských, které na tyto složky tentokrát pečlivě dohlíželo. Už při *Sunset Boulevardu* jsme používali něco z filmových kouzel, nyní ale animace a dotáčky působí jako pevná součást scénografie i jevištního příběhu mnohem častěji. Koordinace těchto faktorů je hodně složitá, vyžaduje připravenost a přesnou souhru.

Kostýmní návrh Sylvy Zimuly Hanákové

Scénický návrh Ondřeje Zichy k velkolepému požáru sídla Manderley

A která scéna je pro vás nejtěžší?

Určitě nejen pro mne, ale pro všechny, kteří se na muzikálu podílíme, je to závěrečná scéna. V té sledujeme dílo zkázy šlechtického sídla Manderley, na jevišti přitom budou šlehat skutečné plameny, půjde o velké světelné a pyrotechnické efekty. To vyžaduje organizaci i těch nejmenších detailů, synchronizaci mnoha lidí v zákulisí i na jevišti. To je pro mne určitě velká výzva.

Jak se Rebecca liší od ostatních titulů, které jste dosud uvedla?

Rozhodně je to jeden z nejpropracovanějších titulů, se kterým jsem měla tu čest se potkat. Smekám před oběma autory, jak do detailu řeší každou scénu. I když někdy působí hudba efektně, což se v tomto žánru sluší, má to svůj pevný význam, hlubší smysl, který dobře dramaturgicky funguje.

Petr Hloušek

Umělecká supervize, animace a videoprojekce

V čem se lišila práce na animacích Rebecca od ostatních muzikálů, které jste dělala?

Trochu záluďná otázka, ale zkusím na ni odpovědět. Mě osobně nejvíc oslovilo, jak je to s tím tématem celé skvěle propojeno. Existuje román, který literárně popisuje všechny ty pocity a nálad hlavní hrdinů prostřednictvím přírodních sil, jako je příboj, šumění větru, stíny a tak podobně. No a pak existuje především skvělý Hitchcockův filmový předobraz, který tyhle věci přenesl do vizuální podoby a dal jim třetí dimenzi. Ten film, i když je starý více než skoro osmdesát let, mne oslovil. Nepřijde mi vůbec špatný ani po tak dlouhé době. Je neobvyklý ve své vyprávěčské struktuře, je nesmírně zajímavý v tom, jak mistrně propojuje atmosféru hororu a romantiky

v jedné rovině. To je přesně ten styl, který se vám vybaví, když se řekne Hitchcock. My jsme k tomu přidali ještě jeden prvek, který se v knize ani filmu neobjevuje. Prozradím, že důležitou úlohu budou hrát vlasy.

Na projekční ploše se objeví krátká sekvence, trvá třeba jen pár sekund. Jak dlouho ale trvá její výroba?

To samozřejmě záleží na celkové koncepci, o čem taková videosekvence právě je. Obecně mi taková práce trvá okolo tří dnů, připravuji 3D modely, pak přijde kreslení, když je třeba, někdy také používáme různé videokoláže. To všechno pak oživujeme, animujeme a nakonec zasadíme do kompozice tak, aby projekce ladila s celkovým designem inscenace.

Vaše tvorba je známá nejen českým divákům, ale často tvoříte také pro divadla ve Skandinávii, nebo dokonce v New Yorku, kde jste pracovala na jedné hodně zajímavé inscenaci s nezvyklým názvem Revoluce v lokti lakýrníka nábytku Ragnara Agnarssona. Je pro vás nějaký rozdíl mezi prací u nás a v zahraničí?

Myslím, že ne. Práce je to v principu hodně podobná, ale všechno se to odvíjí od přístupu režiséra, se kterým spolupracuji. Je pro mne důležité odhadnout, jaký je typ. Jestli musí mít pocit absolutní kontroly, nebo mi dá volnou ruku. Je to možná překvapivé, ale ze zkušenosti vím, že animace musí řešit i takové dramaturgické či režijní otázky, které by vás při normální divadelní práci nenapadly. Vytváří nebo ovlivňuje vztahy. Jsou tací, co mají jasnou, skoro utkvělou představu, ale jsou i takoví, kteří mi důvěřují. Jsem rád, když ode mne někdo čeká invenci, taková práce mne baví. Je sice málo takových režisérů, ale najdou se. Můj úkol je, myslím si, hodně kreativní.

Petr Hloušek (videoprojekce) a Dalibor Černák (kamera a postprodukce)

Foto dalodeecee.cz

Števo Capko

Koordinace projekcí a režie filmových dotáček

Proč se filmový princip používá tak často na divadle. Má to smysl?

Smyslu to má hned několik. Umožňujeme divákovi, aby si uvědomil důležité detaily příběhu. Když je to nutné, vytvoříme časovou zkratku, prolínáme více dějů najednou, což normálně divadlo jako takové neumí. V podstatě tak divák dostane více informací, dozví se více ze života a pocitů postav. Můžeme se podívat do nitra charakteru, nahlížíme do vedlejších prostor, které v řádném ději nelze zahlédnout. V laterně magie se tomu říká princip nekonečného horizontu. V jednu chvíli jsme na určitém místě a mávnutím proutku můžeme příběh přenést do dalších exteriérů.

Jakou konkrétní úlohu má režisér filmových dotáček?

Sledujeme tím vlastně jediný cíl – pomáháme naplnit záměry toho hlavního, tedy divadelního režiséra, v našem případě režiséřky. Jsme u zrodu nápadu, od počátku příprav až do bodu, kdy se „to“ stane, vznikne film a pak už jej zasadíme do onoho magického celku – tedy divadelního příběhu. Atmosféra příběhu má i díky takové projekci více vrstev.

Dalibor Černák

Kamera filmových dotáček a postprodukce

Liší se nějak způsob natáčení pro film a divadlo?

Technikou natáčení asi moc ne. Filmová pravidla, tedy jak se řeší osa, detail nebo polodetail, se nemění. Ale určitý rozdíl je v pohledu na finální podobu filmu. Musíte mít na paměti, jak velký bude záběr na projekční ploše. Aby na vás herec téměř doslova nekřičel z plátna a nevymazal tak z vaší pozornosti to, co se právě děje na jevišti. Všechno záleží na kompozici, kombinatorice a představitosti. Musím dopředu myslet na to, aby divák v první řadě

nebyl pohledem na děj filmové dotáčky zahlcen a v poslední řadě nebyl v samotném ději ztracený. Je na to třeba myslet neustále. Samozřejmě někdy můžete přimhouřit oči nad nějakým detailem, nemusíte používat dokonalé filmové líčení, většinou pak drobné nedokonalosti skryje scénografie a divadelní svícení přímo na jevišti. Ve filmu musí tohle všechno být naprosto perfektní. Ale pro film na divadle není rozhodující, zda ho uděláte méně kvalitně či přesně. Musí mít totiž nadhled a vtip, aby doplnil celek jako takový. Mám vtipnou vzpomínku právě na dotáčky *Rebecce*. Točili jsme technikou klíčování – na tzv. „zelené plátno“, abychom později v počítači mohli dokreslit některé detaily. Pro takové natáčení platí pravidlo, že můžete na kostýmech, scéně a rekvizitách použít všechny barvy kromě jediné – tedy právě zelené. No a já si najednou uvědomil, že mám v záběru květiny, které by se mi při digitální postprodukci „vymazaly“ ze záběru. Co teď? Pomohl jsem si rychle tím, že jsem je nastříkal na modro. To by ve filmu nešlo.

Filmové dotáčky: Ladislav Cmorej (choreograf/Gondoliér), Martina Šnytové (Já), Patrick Fridrichovský (šéf souboru/Kněz), Števo Capko (režisér dotáček), Pavla Telčerová (produkce), Marek Prášil (dingent/Číšník), Renáta Školoutová (vlásečkářka/maskérka)

Foto Juraj Čiernik

Co bylo na kamerových dotáčkách Rebecce to nejsložitější?

Možná nezapomenout natočit všechny alternace, ve všech kombinacích, které se kdy mohou objevit na jevišti. Tak, aby se nám náhodou v postprodukci nestalo, že bychom zjistili, že nám někdo chybí. To je hodně důležité. Na place jsme neměli skriptku, což je funkce, která je u filmu nutná. Tady si museli herci pomáhat sami, skoro jako v pionýrských dobách filmu, kdesi v kalifornské poušti. Půjčovat si detaily kostýmu, hlídat tvar a posazení klobouku na hlavě tak, aby bylo vždy stejné. Ale byla to zábava a myslím, že si to všichni moc užili. (pf)

Česká premiéra 9. března a druhá premiéra 11. března 2017 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona
Reprízy 16. 3. (18.30), 25. 3. (18.30), 30. 3. (18.30), 7. 4. (18.30) a 26. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

SKLADATEL HUDBY BEZ HRANIC

Je pianistou, aranžérem, skladatelem i dirigentem, který už více než čtvrtstoletí patří mezi nejznámější muzikálové tvůrce světa. Co na tom, že se jeho díla prozatím nehrála ani na Broadwayi, ani na West Endu? Svoji hudbou očaroval Vídeň a vrátil ji zpět mezi nejdůležitější metropole hudebního divadla světa, ale fanoušky má také v exotickém Japonsku či Jižní Koreji. Se svým věčným protipólem, libretistou Michaellem Kunzem napsal takové muzikály jako *Elisabeth* nebo *Mozart!* Z jeho pera rovněž pochází mysteriózní muzikálový hit *Rebecca*. O kom je řeč?

V původní transkripci má jeho jméno podobu Szilveszter Léway, používá však mezinárodně známější Sylvester Levay. Už z této malé indicie se dá vytušit, že hranice v jeho kariéře nehrají podstatnou roli. Narodil se v roce 1945, v dnes srbské Subotici, původně pod správou Maďarské republiky. Hudeb se věnoval naplno od osmi let. Studium klasické hudby ale brzy přestalo stačit jeho fantazii. Svět popu mu učaroval už během dospívání stráveného v komunistické Jugoslávii. V roce 1972 se však jako mnoho jeho krajanů

Značka Kunze & Levay se stala synonymem kvality vídeňského muzikálu

vystěhoval do Mnichova, který se stal jedním z jeho tvůrčích domovů. Toužil komponovat rockovou hudbu, inspiroval se písničkáři, jako byl třeba Elton John, pro něhož také několik písní napsal. **Hned v počátcích hudební kariéry se spřátelil s textařem a libretistou Michaellem Kunzem. V sedmdesátých letech společně objevili módní disko vlnu, naskočili na ni a vyprodukovali řadu dodnes známých tanečních nahrávek pro Glorii Gaynorovou, Sister Sledge, Herbieho Manna, Donnu Summerovou a mnoho dalších. S Kunzem také založili studiovou skupinu Silver Convention, jejíž hit „Fly, Robin, Fly“ stanul v čele americké hitparády Billboard. I díky tomu na konto mladého skladatele putovala prestižní soška Grammy.**

Za rohem čekala mnohem zajímavější výzva. Počátkem osmdesátých let totiž Sylvester Levay přesídlil za moře, do vysněného Hollywoodu. Zprvu jako aranžér, když jej do svého týmu pozval legendární skladatel a producent Giorgio Moroder. „*Znal jsem Giorgia z Mnichova, později, když se přestěhoval do Los Angeles, začal pracovat u filmu. Pořád kolem sebe potřeboval talenty, kteří jeho nápady dotahovali do konce. Spolupracoval s ním také náš společný známý Harold Faltermeyer, dnes sám úspěšný skladatel a producent. Pamatuji si, jak mi jednoho dne přistál od něj na stole projekt – tuším, že se jmenoval Flashdance – ten film jistě znáte. Tak nějak to všechno začalo a moje písnička, která vyšla na soundtracku k tomuto filmu, se*

jmenovala Romeo. Byla to vzrušující doba, kdy se ve filmu prosazovala elektronická hudba. Byli režiséři, kterým učarovaly syntezátory stejně jako mně. Miloval jsem svoji první Yamahu DX7, její zvuky mne inspiroují dodnes.“

Později se osamostatnil. Filmy jako *Body Rock* nebo *Pozvánka do pekla* stály na počátku jeho sólové dráhy. Na svém kontě má ale například akční thrák *Cobra* se Sylvesterm Stallonem, legendární komedii *Žhavé výstřely* s Charliem Sheenem nebo seriály *Werewolf* a *Medicopter*. Dodnes považuje tuto část své kariéry za jednu z nejlepších zkušeností.

Režisérka Gabriela Petráková

Foto Marek David

„*Práce na filmu Cobra nebyla jednoduchá, ale bylo to velmi vzrušující období. Sylvester Stallone je skvělý chlapík, jsme dodnes dobří přátelé. Má pro hudbu velký cit, to jsem poznal při naší spolupráci. Líbilo se mu třeba moje téma ‚Skyline‘, chtěl z něj udělat hit. Složil jsem to jako instrumentálku, ale Stallone za mnou přišel do studia a písničku si pořád zpíval – má docela hezký hlas. Inspiroval mne, tak jsem to natočil s Gladys Knightovou a Billem Medleym jako ‚Two into one‘. Nakonec se bohužel, i díky tomu, jak v Hollywoodu ovlivňují filmovou práci studia a producenti, píseň do filmu nedostala. To se v Los Angeles prostě stává...*“

Počátkem devadesátých let se Sylvester společně s Michaellem Kunzem vrátili do německého jazykového teritoria. Dílem za to mohla náhoda. Kunze se vedle vlastní literární tvorby věnoval překladům řady muzikálů Andrewa Lloyda Webbera. Slavný intendant Spojených scén vídeňských, herec a režisér Peter Weck však chtěl stvořit dílo, které by oslovilo domácího diváka. Přišel s nápadem napsat muzikál na základě rakouských dějin. Kunze byl dobře

připravený a navrhl mu téma *Elisabeth*, příběh známé císařovny a jejího nešťastného osudu. Slovo dalo slovo a starý dobrý tým měl důvod k existenci. Sylvester se vrátil z Los Angeles, na čas se usadil ve Vídni a opět spolu zamířili na vrchol. **Ve vídeňských divadlech během devadesátých let minulého století a počátkem toho nového uvedli hned tři původní muzikály *Elisabeth*, *Mozart!* a *Rebecca*. Značka Kunze & Levay se stala synonymem kvality vídeňského muzikálu.**

Jejich sláva se brzy rozšířila i mimo hranice německého jazykového teritoria. Muzikály Sylvestera Levaye se staly důvěrně známé i divákům v nedaleké Budapešti. Ale stejně tak sklídl úspěch po celé Evropě – mimo jiné ve Finsku, Švédsku, Rusku nebo Srbsku. Ten největší zázrak se zřejmě stal, když fenomén Kunze & Levay prorazil daleko od Evropy, v jihovýchodní Asii. Počátkem první dekády tohoto století totiž naplno propukla muzikálová horečka v Japonsku a Jižní Koreji. Sylvester Levay má v obou zemích početné fankluby, o role v jeho muzikálech se uchází ty největší hvězdy asijské popmusic, jako například megastar korejského K-popu zpěvák Junsu. Ale bylo to především Tokio, které se stalo Levayovou druhou domácí scénou. Pro zdejší producenty

Herecké zkoušky na zkušebně – Martina Šnytová (Já) a Lukáš Věček (Maxim de Winter)

Foto Marek David

napsal muzikály *Marie Antoinetta*, *Lady Bess* a exotický manga muzikál *Erb královské koruny*.

Během své kariéry obdržel Sylvester Levay řadu mezinárodních ocenění: vedle jedné Grammy získal tři ceny Image Awards za nejlepší německojazyčný muzikál. Za zásluhy o rozvoj města byl jmenován čestným

občanem města Vídně. Se svou ženou Monikou, dcerou Alicí a synem Sylvesterm juniorem žije střídavě v Mnichově, Los Angeles a ve Vídni. Na české uvedení muzikálu *Rebecca* se prý podle svých slov velmi těší, a tak je možné, že jej naši návštěvníci muzikálu potkají při březnové premiéře v Ostravě. (pf)

INZERCE

Successful businesses speak English. Do you?

- Business English lessons
- Translating, Proofreading, Interpreting
- Software tools that will improve communications at your business

Moravia's premier language agency

contact **speak with me** today
+420 733 331 136
www.SpeakWithMe.cz

Michaela Horká (Paní Danversová) a Pavel Bár (dramaturg)

Foto Marek David

110 let Divadla Antonína Dvořáka

Stavba nového divadla měla původně začít na konci roku 1905, vše se však zdrželo vlivem protestu české strany proti stavbě divadla bez její účasti, stavební povolení bylo proto vydáno až 10. ledna 1906. Se samotnou stavbou se začalo v červenci 1906 – nejprve bylo třeba kvůli zdejšímu podloží (zaspaná jáma Antonín) instalovat přes celé stavební místo 1,5 metru tlustou železobetonovou desku. Už na konci tohoto roku se mohlo pracovat na interiérech – hrubá stavba totiž byla hotova. Interiér divadla byl po technické stránce vybaven moderními technologiemi (elektrické osvětlení, vodovodní instalace i vytápění, propadla a další) a protipožární ochranu zajišťovala železná opona. Slavnostní dojem divadelního sálu mělo vyvolat ladění barev do bílé, zlaté a červené (podobně jako je tomu dnes) a umělecká díla (stropní obraz vídeňského malíře Eduarda Felixe Veitha, malovaná opona zobrazující alegorii práce). Z dalších uměleckých děl jmenujme ještě v hlavním foyeru umístěné reliéfy *Hudba* a *Drama* sochařky Heleny Železné-Scholzové (nedochovaly se) a sousoší Leopolda Kossiga *Vítězství Poezie nad Slingou* tyčící se i dnes nad průčelím divadla.

Račte vstoupit

Slavnostní otevření nového Městského divadla proběhlo za účasti významných hostů v sobotu 28. září 1907. Otevíracím titulem, který se zde v tento den hrál, byl *Vilém Tell* Friedricha Schillera. Byla to jedinečná událost (nejen) ostravské kulturní scény a velké pozornosti se jí dostalo i v tisku – německý deník Ostrauer Zeitung dokonce věnoval téměř celé vydání sobotních novin pouze tomuto tématu. České noviny Ostravan ze dne

Nad vstupní částí se nacházela prostorná terasa, jež byla divákům přístupná za příznivého počasí o přestávkách
Foto Archiv města Ostravy

Stropní obraz Eduarda Felixe Veitha zobrazuje symbolickou postavu Poezie, pod kterou poletuje Hudba. Vpravo dole sedí horník a nad ním stojí postava Merkura s pytle plným peněz. Na levé straně vyzývá Géníus fanáry k návštěvě divadla
Foto Martin Popelář

29. září 1907 oproti tomu v několika řádcích konstatovaly: „*Slavný den Němců ostravských dnes začíná. Pro budoucnost zaznamenáváme, že dne 28. t. m. Němci otvírají německé divadlo a sice hrají ‚Vilém Tell‘.*“

Poprvé česky

Divadlo bylo provozováno pod německou správou až do sezóny 1918/1919. Přestože samostatný československý stát vznikl už v roce 1918, Češi z počátku vůbec neuvažovali o možnosti převzít budovu Městského divadla, místo toho si chtěli postavit divadlo vlastní. Z finančních důvodů se to však ukázalo jako nerealizovatelné, a **tak se v roce 1919 v Městském divadle hrálo poprvé česky. Operu *Prodaná nevěsta* zde mohli diváci zhlédnout 12. srpna 1919, zároveň se jednalo o zahajovací představení**

Národní divadlo moravskoslezského!

V sezóně 1919/1920 bylo vyjednáno rozdělení hracích dnů v týdnu mezi Čechy a Němce (prakticky však tento systém nebyl dlouho udržitelný). V další sezóně 1920/1921 už Němci nedostali možnost hrát svá představení v Městském divadle vůbec. Hrálo zde už jen Národní divadlo moravskoslezské – začala další éra ostravského divadelnictví. (les)

DIVADLO V ROCE 1907
POJALO CELKEM 842 DIVÁKŮ:

- přízemí: 10 lóží, každá pro 5 osob, 248 sedadel, 150 míst k stání
- balkón: 10 lóží, každá pro 5 osob, 86 sedadel
- galerie: 10 lóží, každá pro 5 osob, 208 sedadel

Hlediště v roce 1907 – ještě se středovou uličkou, která byla brzy poté zrušena
Zdroj Archiv NDM

Alice Kvasnicová slaví 75. narozeniny

Krásné 75. narozeniny oslaví 18. dubna emeritní sólistka baletu **Alice Kvasnicová**, rodačka z Brna, jejíž taneční kroky nejprve zamířily v roce 1958 do opavského divadla a brzy poté, v roce 1962, do tehdejšího Státního divadla v Ostravě. Pro Alici Kvasnicovou se ostravské angažmá stalo osudným! Za více než tři desítky sezón zde zatančila spoustu nádherných rolí a spolupracovala s mnoha vynikajícími tanečními kolegy a choreografy. Byla baletkou s mimořádným smyslem pro ztvárňování dramatických postav, jež uplatnila především v rolích jako Kleopatra, Zobejda, Myrtha, Tolgonaj a Coppélie. Její neutuchající energie a obrovská píle byly mnohokrát oceněny tehdejšími státními a divadelními uznáními, jmenujme aspoň Cenu Českého literárního fondu z roku 1975 za roli Šeříkové vily ve *Spící krasavici*.

Alice Kvasnicová jako Coppélie (premiéra 13. května 1973)
Foto František Krasl

O působení Alice Kvasnicové v ostravském baletu si můžete více přečíst v časopise NDM (číslo 9, březen/duben 2012, s. 37). (kp)

Ludmila Ernstová-Miencilová slaví 70. narozeniny

Významné životní výročí oslaví 26. března další emeritní sólistka baletu ostravského divadla **Ludmila Ernstová-Miencilová**. Již jako studentka ostravské konzervatoře spolupracovala s baletním souborem tehdejšího Státního divadla v Ostravě a poté byla jeho

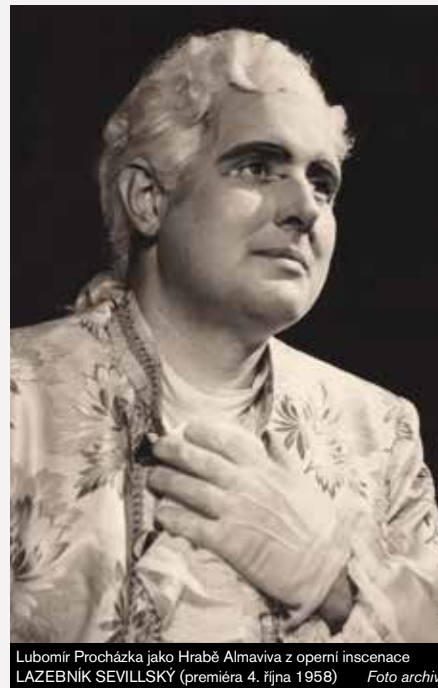

Ludmila Ernstová-Miencilová jako Odetta v inscenaci LABUTÍ JEZERO (premiéra 24. června 1977). Na fotografii s Richardem Böhmem v roli Prince
Foto František Krasl

celoživotní oporou. Díky její čisté klasické taneční technice a jejímu smyslu pro lyrické role neobyčejně ztvárnila Čajkovského Odettu-Odiliu či Auroru, Solveig v *Peeru Gyntovi*, Tanečnici s vějířem v *Andersenovi*, Hippolitu ve *Snu noci svatojánské* či Modestu v *Manon*. (kp)

95 let od narození Lubomíra Procházky (* 30. 4. 1922 – † 5. 8. 2012)

Tenorista a malíř **Lubomír Procházka** byl celý život nerozlučně spjat s Ostravou. V roce 1942 se poprvé představil jako host ostravskému publiku v roli Jeníka a získal zde své první angažmá. Za války musel zpívat v rámci totálního nasazení ve Zhořelci (Görlitz). Po ní se v roce

Lubomír Procházka jako Hrabě Almaviva z operní inscenace LAZEBNÍK SEVILLSKY (premiéra 4. října 1958)
Foto archiv

1945 vrátil do Národního divadla v Praze, odkud častokrát dojížděl na pohostinská vystoupení do ostravského divadla, z kterých se stalo druhé a už celoživotní angažmá. Šíře jeho operního repertoáru byla neuvěřitelná. Dokázal znamenitě interpretovat role v širokém stylovém rozpětí. Připomeňme si nezapomenutelného Lubomíra Procházku v jeho nejslavnější roli Matěje Broučka nebo jako Lacu i Števu, Bendu, Heroda, Šujského, Dona Carlose či Almavivu. Věnoval se také koncertní, pedagogické a především své milované výtvarné činnosti.

Více se můžete o Lubomíru Procházce dozvědět v časopise NDM (číslo 10, květen/červen 2012, s. 36). (kp)

90 let od narození Čenka Mičáka (* 19. 3. 1927 – † 4. 12. 1990)

Čeněk Mičák, další z vynikajících ostravských operních pěvců, který se nesmazatelně zapsal do paměti diváků nejen domácích, ale i zahraničních. Připomeňme si jeho krátká, avšak úspěšná angažmá v Bratislavě nebo

Čeněk Mičák v roli Kaliny z operní inscenace TAJEMSTVÍ (premiéra 7. července 1979). Tato opera se opět vrací na jeviště Divadla Antonína Dvořáka 27. dubna 2017
Foto František Krasl

v Saarbrückenu a časté hostování v Národním divadle v Praze a v cizině. Svůj zvučný baryton temné barvy s velkými výrazovými možnostmi uplatnil nejen v operních rolích jako Rigoletto, Holandan, Baron Scarpia, Gianni Schicchi, Hrabě Almaviva, Dalibor, Přemysl nebo Marbuel, ale i v písňovém repertoáru. Uvedme například jeho znamenitě nazpívanou rozhlasovou nahrávku Janáčkovy *Moravské lidové poezie v písničkách*. Národní divadlo moravskoslezské si připomíná jeho nedožitě devadesáté narozeniny, které by oslavil 19. března 2017. (kp)

Ačkoli v divadlech zpravidla bují feminizace (je v nich takřkajíc přebuchtíno), v Národním divadle moravskoslezském, které se dělí na dvě budovy, je zrovna tato funkce genderově vyvážená, jak se dneska požaduje. Vykonávají ji dva protřelí divadelníci. V Divadle Jiřího Myrona je inspektorem hlediště Jan Zapalač (rozhovor s ním vám přineseme v dalším čísle) a v Divadle Antonína Dvořáka působí **Michaela Šárská**, kterou vyzpovídám právě teď.

Myslím, že při vyslovení názvu této profese znejistí představitelství kohokoli z nás. Jak bys ji popsala?

Dalo by se říct, že zajišťuji služby pro diváky před představením, o přestávce i po představení. Snažím se dbát na pohodlí diváků v hledišti i ve foyeru, aby se jim během návštěvy divadla dostalo všeho, co potřebují. Pod sebou mám uvaděčky a šatnářky, tedy celkem 16 lidí, a taky externisty. Někdy diváci nevědí, na koho se obrátit, protože jsou v našem divadle třeba poprvé, a já jsem tu v tu chvíli pro ně něco jako styčný důstojník.

S čím se na tebe nejčastěji obracejí?

Jsou to většinou problémy se vstupenkami. Třeba zjistit, že by mohli sedět na lepším místě, než jaké si koupili, nebo si uvědomí, že jsou v jiném divadle – často si pletou Divadlo Jiřího Myrona a Divadlo Antonína Dvořáka. Tak se stává, že přijdou a chtějí po mně vysvětlení, proč to představení bylo takové nebo onaké. Totéž vyzvídají i na uvaděčkách a šatnářkách a ty se taktéž snaží trpělivě vše vysvětlovat.

Jak vlastně vypadá tvůj běžný pracovní den?

Uvaděčky mají za povinnost vyzvednout si u mě programy k dané inscenaci, prodat je a společně se mnou vyúčtovat. Totéž platí o šatnářkách, s kterými účtují tržbu za šatny. Mojí povinností je dohlédnout i na to, aby u všech dveří do hlediště stála jedna uvaděčka, aby svítilo světlo v hledišti a ve foyeru a spousta dalších drobností, které patří k servisu pro diváky. Hodinu před začátkem představení, o půl šesté, otevírám všechny tři hlavní vchody do divadla a pouštím diváky dovnitř, upozorním je, do které předplatitelské skupiny patří a kdy mají termín dalšího představení. Mimo jiné se starám i o lékařský dohled

a spolu s inspicenty se domlouvám na tom, kdy se může spustit představení.

Předtím jsi pracovala v Divadle loutek Ostrava. Jak dlouho?

Skoro patnáct let.

A zastávala jsi jenom funkci inspicientky?

Ze začátku ne. Do Divadla loutek jsem přišla z Divadla Petra Bezruče jako tzv. technicko-hospodářský pracovník a už tenkrát jsem měla na starosti mimo jiné i programy.

Nezahrála sis časem nějakou čurdu?

Jak čurdu?! Ty jsi čurda! Pro mě to byly všechny neuvěřitelné role. Protože nás nikdy nebylo přespočet, tak kdykoli v „Loutkách“ režíroval pan Radovan Lipus, hráli jsme všichni, i vrtní. A nesměl jsi jít ani kolem, jinak jsi byl hned obsazen. Bylo to moc fajn.

A v Divadle Petra Bezruče jsi dělala co?

Tam jsem nastoupila jako inspektorka hlediště, pak jsem dělala šéfkou obchodního oddělení a pak tajemnicí souboru. Zabrало mi to čtrnáct let. Z toho vidíš, že kruh se mi uzavírá.

Pověz mi, jak se ti po těchto zkušenostech jeví divadlo zvnitřku? Nemyslím tím interiérově?

To je složité. Třeba pro mé kamarády doktory je divadlo krabička kouzel, kdežto já k němu mám úplně jiný vztah. To, co je pro nás všední a zaběhané, tak pro jiné je svátek. Ale odmalička jsem milovala vůni divadla. A zvláštní je, že ji ucítíš nejenom na jevišti, v zákulisí a v šatnách, ať už jsou to dejme tomu líčidla, ale i celkově voní lidmi, kteří v něm pracují. A jsem ráda, že tu mám spoustu kamarádů ze všech čtyř souborů tohoto divadla i mimo ně a můžu se na ně spolehnout. A děkuji jim za to.

To, že tuto výsostnou vůni větříš v divadle odmalička, je dáno tím, že tvůj tatínek je herec Stanislav Šárský, vid?

Michaela Šárská v obklopení uvaděček a šatnářek v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

Ano. Tatínek v tomhle divadle hrál skoro čtyřicet let. Teď je v Praze. On mě jako malou hlídal, a protože nechtěl riskovat, že bych v jeslích a ve školce onemocněla, tak mě občas brával s sebou do divadla a po čas zkoušky mě posadil na baletní sál, kde byli další mí vrstevníci, tzv. divadelní děti, a koukali jsme, jak baletáci trénují, a když nás to přestalo bavit, tak jsme utekli a měli jsme šanci proběhnout divadlo od sklepa po půdu.

A proč tě odložil zrovna na baletním sále?

Baletky vždycky byly a jsou moc hodné, protože k nám dětem měly mateřské sklony.

Maminka je také herečka?

Maminka dlouho pracovala v Krátkém filmu jako animátorka, ale vystudovala loutkoherectví na DAMU a krátce byla zaměstnána i ve studiu Jiřího Trnky. Má za sebou spoustu krásných animovaných filmů. A po ní mám určitě taky kousek toho komediantství.

Byly mezi tebou a tátou nějaké názorové rozkoly na divadlo?

Ty máme pořad, ale našťastí v dobrém. Ono by to asi ani nešlo mít na všechno úplně stejný názor. Ale nejraději se dohaduje o divadle s mým synem Vojtou. Co se ale týká tatínkova názoru na divadlo, tak v poslední době mám moc ráda jeho rčení: *Víš, mně se na jevišti už líbím jenom já!*

Baví tě to tady?

Baví, moc. Jsem ráda – a není to žádné pochlebování – že mou nadřizenou je právě Milena Sladká (vedoucí obchodního oddělení a repertoárová tajemnice – pozn. O. N.), protože si myslím, že to je člověk, který jednak divadlu rozumí, jednak má divadlo rád přesně takové, jaké je, se vším všudy, a s takovými lidmi se moc dobře spolupracuje. Divadlem jsem zkrátka tak prožraná, že si neumím představit, že bych mohla pracovat někde jinde.

Děkuju za rozhovor a za huběnku. (on)

NDM EXTRA (BŘEZEN – DUBEN 2017)

1. března 2017

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy

– sál hudebního oddělení

OPERNÍ SÍŘENY 6.

– ŘÍZENÍ OPERNÍHO PŘEDSTAVENÍ

Další ze série cyklu Operních síren. Debatují inspicientka a asistentka režie Bohuslava Kráčmarová, dirigent opery NDM a violoncellista Robert Kružík a dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková.

2. března 2017

v 17 hodin v Centru PANT (Čs. legií 1222/22)

REBECCA – předpremiérová beseda

Při příležitosti české premiéry muzikálu *Rebecca* se uskuteční beseda s inscenačním týmem. Průvodní slovo má šéf operety/muzikálu Patrick Fridrichovský.

13. března 2017

v 16 hodin v KNIHCENTRU

TŘI MUŠKETÝŘI – předpremiérová beseda

Beseda s českou zpěvačkou Radkou Fišarovou a prvním sólistou Baletu Národního divadla v Praze Michalem Štípou při příležitosti světové premiéry baletní inscenace *Tři mušketýři*.

31. března 2017

ve 20 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

NOC S ANDERSENEM

NDM se již potřetí zapojuje do literární noci pro děti.

Přijďte společně s námi strávit noc plnou dobrodružství!

3. dubna 2017

v 17 hodin v KNIHCENTRU

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

– předpremiérová beseda

Beseda s inscenačním týmem při příležitosti premiéry

romantické komedie činohry NDM *Zamilovaný Shakespeare*.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

13. 3. – 11. 5. 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 13. 3. 2017 v 18 hodin

Vladimír Merta: Vítr

Vladimír Merta, rodák z Frýdku-Místku, studoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti a poté vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze, kde žije a pracuje. Ale také působil dlouhá léta jako vedoucí ateliéru Environment na fakultě výtvarných umění v Brně a dnes vyučuje v ateliéru Nová média na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni.

5. dubna 2017

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy

– sál hudebního oddělení

OPERNÍ SÍŘENY 7. – OPERNÍ JEVIŠTĚ

Hosty budou jevištní mistr DAD NDM Jan Benek, scénograf a kostýmní výtvarník David Janošek, scénografka a kostýmní výtvarnice Eva Jiříková a dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková.

21. dubna 2017

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy

– sál hudebního oddělení

TAJEMSTVÍ – předpremiérová beseda

Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery

Bedřicha Smetany *Tajemství*.

25. dubna 2017

v 17 hodin v Centru PANT (Čs. legií 1222/22)

L2: BRÁNA ŽIVOTA

– filmová projekce spojená s besedou

Promítání dokumentárního filmu Clemense Kubyho *Na cestě do sousední dimenze* a následná beseda s českým profesionálním hráčem na didgeridoo Ondřejem Smejkalem a dalšími zajímavými hosty.

VÝSTAVY

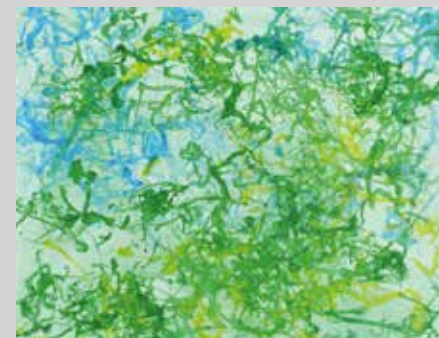
DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá instalace sochy

Stanislav Kolibal *Od čtverce ke čtverci a k šestiúhelníku* (2015)

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992), Krištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

Malba větrem, akryl na plátně, 2010

27. 10. 2016 – 30. 6. 2017

VÝSTAVA IVO KLIMEŠ:

ARCHITEKTURA A DIVADLO

Výstavu připravil Kabinet architektury ve spolupráci s Galerií výtvarného umění v Ostravě a Katedrou architektury Fakulty stavební VŠB-TU Ostrava.

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

9. 3. – 4. 4. 2017

KAREL KANIA: RETROSPEKTIVA

Retrospektivní výstava fotografií Karla Kaniie je připomínkou tohoto významného a často opomíjeného ostravského fotografa. V jednom podlaží budou vystaveny fotografie Kaniovy volné tvorby, skládající se převážně z fotografických zátiší, druhé podlaží představí autorovu užitou tvorbu věnovanou průmyslové fotografii pro Vítkovické železářny.

5. 4. – 1. 5. 2017

ONDŘEJ DURČÁK: OSTRAVSKO-KARVINSKO

Expozice složená ze dvou samostatných cyklů studenta doktorského studia na ITF.

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě a za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

16. 1. – 9. 3. 2017

PAVEL ŠMÍD: SPIKLENCI

13. 3. – 11. 5. 2017

VLADIMÍR MERTA: VÍTR

Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 13. března 2017 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstavy se konají ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

V minulém čísle jsme uvedli novou rubriku **Divadlo je v centru**, která představuje historii, současnost i budoucí výhledy vzájemné spolupráce mezi divadlem a kulturními institucemi města. Tento díl je zaměřen na Knihovnu města Ostravy a její hudební oddělení.

Knihovna města Ostravy – hudební oddělení
Knihovna města Ostravy (KMO) patří k největším veřejným knihovnám v republice od roku 1921. Poskytuje knihovnické a informační služby čtenářům všech věkových a sociálních skupin. V současné době je KMO tvořena ústřední knihovnou a 27 pobočkami v městských částech.
Hudební oddělení
Vedoucí oddělení: **Alena Bittmarová**
Knihovníci: **Mgr. Jana Martiníková,**
Hana Grešková

Hudební oddělení je součástí Knihovny města Ostravy již 77 let. Vzniklo v roce 1940 u příležitosti Měsíce české hudby za působení knihovníka Josefa Hrbáče. Výrazně dopomohl ke vzniku oddělení také Komorní spolek Ostrava, jehož členové finančně přispěli k pořízení knih a hudebnin, které jsou i dnes důležitou součástí fondu oddělení. Od roku 1949 se služby čtenářům rozšířily o možnost přehrávání gramodesek. Tato služba je poskytována dodneška, jen zařízení už jsou jiná. Najdeme zde přehrávače CD, MP3, ale i gramofon, protože ve fondu je stále takřka 10 500 LP desek. Ostatních audiovizuálních médií je přes 8 500. Další možnosti k poslechu hudby je přístup k světové hudební databázi Naxos, zaměřené především na klasickou hudbu. Denně do databáze přibývá na 500 nových nahrávek. Největší položkou ve fondu jsou však hudebniny, kterých je v současnosti 23 000 a toto číslo stále narůstá. Nesmíme zapomenout ani na knihy s hudební tematikou, těch je ve fondu přes 3 300. Hudební oddělení nenabízí jen klasické výpůjční služby, ale i kulturní a vzdělávací činnost, která se odehrává v prostoru společenského sálu. Na programu bývají koncerty, besedy, křty nových knih, vernisáže výstav, divadelní představení či přednášky a semináře. Právě zde se konají i předpremiérové besedy s inscenačními týmy oper uváděných NDM, s velmi pozitivním ohlasem u publika. *Alena Bittmarová*

Spolupráce s hudebním oddělením KMO byla aktivně zahájena v roce 2014, kdy tehdejší manažerka mimořádných projektů NDM Martina Klézlová hledala nové prostory, kde by se mohly pořádat doprovodné akce NDM. Hudební oddělení přímo vybízelo k tomu, aby se zde soustředily hudebně zaměřené pořady, které byly do té doby realizovány zejména v prostorách Divadelního klubu NDM nebo ve foyeru divadla. Díky velmi kladné reakci vedoucí hudebního oddělení Aleny Bittmarové se tak začala psát tradice produktivní spolupráce. S příchodem dramaturgyně souboru opery Evy

Mikuláškové se začala součinnost mezi NDM a hudebním oddělením ještě více prohlubovat a dnes už je pořádání operních předpremiérových besed v těchto prostorách příjemným územ. Návštěvníci se tak mohli v prostředí společenského sálu seznámit například s operami *Výlety páně Broučkovy*, *Roberto Devereux* a *Hamlet* či s tvorbou Giacoma Pucciniho. Pro milovníky hudebních velikanů byly připraveny besedy k operním inscenacím *Braniboři v Čechách* Bedřicha Smetany, *La clemenza di Tito* Wolfganga Amadea Mozarta, *Bouře* Zdeňka Fibicha a mnohé další. V září loňského roku jsme do hudebního oddělení přinesli také nový diskuzní pořad opery NDM – *Operní sirény*. Každou první středu v měsíci tak v režii dramaturgyně opery Evy Mikuláškové probíhají debaty se zajímavými hosty. *(ad)*

SRDEČNĚ VÁS V TÉTO DIVADELNÍ SEZONĚ ZVEME:

1. března – OPERNÍ SIRÉNY 6.
Řízení operního představení

5. dubna – OPERNÍ SIRÉNY 7.
Operní jeviště

21. dubna – TAJEMSTVÍ
Předpremiérová beseda

3. května – OPERNÍ SIRÉNY 8.
Opera dětem

5. června – LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Předpremiérová beseda

7. června – OPERNÍ SIRÉNY 9.
Současná „nová“ opera

Rozhovor s Miroslavou Sabelovou – ředitelkou knihovny
NDM a Knihovna města Ostravy – proč právě spolupráce mezi těmito institucemi?
Obě instituce patří dlouhá léta ke kulturnímu „gruntu“ Ostravy, knihovna spravuje bohaté sbírky tištěných dokumentů, notového materiálu, zvukových nahrávek, které může divadlo a v něm působící umělci využívat ke své práci a možná i relaxaci. Divadlo se zrcadlí v akcích hudebního oddělení KMO a obohacuje naše možnosti pochopení a poznání divadelního a hudebního světa.

Pořad OPERNÍ SIRÉNY v hudebním oddělení knihovny

Foto Martin Kusyn

Co spojení Knihovny města Ostravy a NDM přináší a na jakých akcích byste v budoucnu ráda spolupracovala?

Pozitivní a silné emoce při přípravě společných akcí, a to se doufám promítá do výsledku, který vidí naši čtenáři a diváci. NDM disponuje takovou řadou silných a inspirujících osobností v čele s báječným Jiřím Nekvasilem, že se směle připojím ke každému projektu, který nám z jejich strany bude nabídnut.

Rozhovor s Alenou Bittmarovou – vedoucí hudebního oddělení
Jaké jsou reakce návštěvníků na akce pořádané ve spolupráci s NDM?

Reakce diváků na akce pořádané ve spolupráci s NDM jsou velmi pozitivní. Návštěvníci si pochvalují tiché, příjemné prostředí našeho společenského sálu a možnost zhlédnout tolik známých lidí od divadla na jednom místě, mají je takřka na dosah ruky. Také velice oceňují, že se toho hodně dozvědí o chystaných premiérách, líbí se jim promítané fotografie a videoukázky ze zákulisí příprav. Jako „bonbónek na dortu“ každé akce jsou hosté z řad sólistů, kteří naživo předvedou své umění. Musím také zmínit pozitivní reakce na erudovaný přístup paní dramaturgyně opery NDM Evy Mikuláškové, která dokáže svět divadla a opery přiblížit každému návštěvníkovi s citem a nadhledem.

Na co byste návštěvníky pozvala v letošním roce?

Ráda všechny návštěvníky zvu na všechny předpremiérové besedy k operám, které chystá NDM v roce 2017 – jsou to vždy mimořádné chvíle naplněné tím nejlepším, co divadlo a operní soubor vytváří. Ať už Smetanovo *Tajemství*, či Rossiniho opera *Lazebník sevillský*!!! A samozřejmě zvu i na pravidelný diskuzní pořad *Operní sirény*, který je mimořádný už jen v tom, že běží. Nikde jinde se s tímto formátem pořadu nesetkáte. Témata jsou vždy nesmírně zajímavá a atraktivní pro hudbymilovné návštěvníky. Takže se budu těšit každou první středu v měsíci. *(ad)*

Nabízíme nové workshopy pro žáky/studenty

Muzikálový workshop
Muzikálový workshop vedený hvězdou souboru operety/muzikálu **Martinou Šnytovou**. Muzikál znají všichni, ale jaká je historie muzikálu, co má společného muzikál a opereta? Jaký je mezi nimi rozdíl? A jak se připravuje na vystoupení muzikálová herečka? To vše se během teoretické i praktické části našeho workshopu dozvíte.

Činoherní workshop Akce a reakce
Vyzkoušejte si základní jevištní existenci s příklady využití divadelních principů i v reálném životě. Základní princip komunikace je, že každá akce vyvolá svou reakci. Přes možné projevy naší osobnosti se dostaneme k základnímu dialogu, na němž si zkusíme škálu možností interpretace textu. Workshop vedou dva členové činoherního souboru NDM – **Vít Roleček** a **Petra Lorencová**.

Dále nabízíme tyto workshopy:
Malý zázrak divadelní recenze
Kterak hodnotit vkusně, erudovaně, smyslně? Seminář pro studenty středních škol a jejich pe-

PRO PEDAGOGY

Metodika v kostce: (pro studenty ZŠ)

Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť
Krásný a vzácný pestrobarevný plášť, který dostal Josef od svého otce, mu jeho 11 bratrů závidělo a Josefa hodili do studny. Jak příběh pokračuje dál? Vytvořte si se studenty vlastní verzi příběhu!

TIPY PRO RODINY S DĚTI

Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack
KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)
Klasický americký muzikál podle Williama Shakespeara

9. 4. 2017 v 15 hodin v Divadle Jiřího Myrona

f Ateliér NDM je na Facebooku: Ateliér pro děti a mládež při NDM

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

dagogy seznamující s nezbytnou divadelní teorií a vycházející z recenzentské praxe.

Divadlo jako místo k setkání
Workshop, ve kterém se žáci 2. stupně základních škol či studenti středních škol tvůrčími způsoby seznámí s teorií vzniku divadla a reflektují jeho funkci dnes.

Jdeme do „Národního“!
Workshop pro žáky 1. stupně základních škol hravou jednoduchou formou pojednává o divadelních profesích a žánrech, o první návštěvě divadla a pravidlech s ním spojených.

Nabízíme také workshopy k inscenacím.
Dotazy a objednávky zasílejte na: atelier@vasedivadlo.cz, katerina.voznakova@ndm.cz

Noc s Andersenem 2017 se blíží!
V tomto roce se do projektu *Noc s Andersenem* zapojujeme již potřetí. Letos noc připadla na 31. 3. 2017. Děti se mohou těšit na večer plný překvapení a přespání ve foyeru divadla. Téma

Noci s Andersenem odtajníme již brzy na webových stránkách divadla.

Noc s Andersenem 2016

Foto Martin Kusyn

Akční soboty s Ateliérem
Společná návštěva představení, jemuž bude předcházet tematický workshop, a po představení proběhne beseda s herci:
18. 3. 2017 – *Car Samozvanec*
29. 4. 2017 – *Zamilovaný Shakespeare*

Chcete se přidat?
Kontaktujte nás na: atelier@vasedivadlo.cz (ro, kv)

DIVADELNÍ SLOVNÍK

Fundus

- z lat. *fundāre* – zakládat
- *sbírka věcí potřebných pro divadelní představení*
- *název skladu, který se nachází buď v divadelní budově, nebo v blízkosti divadla (u nás se fundus nachází za budovou Divadla Antonína Dvořáka)*
- *fundus bývá často velmi velký a dělí se také podle druhu – fundus dekorací, fundus kostýmů, fundus rekvizit...*

Výhoda fundusu – mnoho rekvizit, kostýmů, dekorací z již odehraných inscenací se může hodit do inscenací nových, divadlo je tak nemusí zakupovat znovu

Fundus kostýmů Národního divadlo moravskoslezského

Foto Martin Popelář

Výstavy v Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka otevřel v letošním roce umělec Pavel Šmíd (na fotografii v hloučku dam). Svou výstavu obrazů pojmenoval SPIKLENCI.

Foto Martin Kusyn

První premiérou roku 2017 v NDM byla inscenace HODINA PŘED SVATBOU. Jako svrchovaný vládce rodiny i podniku Victor se představil Jan Fišar (vpravo), nezvaným svatebním hostem Tonim byl hostující Václav Klemens (vlevo) – režisér, pedagog a umělecký šéf Divadla loutek Ostrava.

Foto Radovan Šťastný

Šanci na Cenu Thálie 2016 mají čtyři umělci NDM. Nominace míří do souboru opereta/muzikál – Lence Pavlovič (vlevo) za roli Hortensie (PLES V OPĚŘE) a Romanu Tomešovi za roli Jidáše (JESUS CHRIST SUPERSTAR). Ze dvou nominací se raduje také soubor opery – Jana Sibera (vpravo) za roli Ophélie (HAMLET)...

Foto Marek David

... a Thomas Weinhappel (za titulní roli v téže opeře HAMLET), který se však v době, kdy probíhala tisková konference, účastnil zkoušek opery ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE (na fotografii s Annou Nitrovou).

Foto Martin Popelář

V ostravském Kině Art se uskutečnilo promítání dokumentárního filmu o tvorbě slavného českého choreografa Jiřího Kyliána, který vznikl v české produkci. Promítání předcházela beseda s jedním z tvůrců filmu – režisérem a kameramanem Martinem Kubalou a šéfkou baletu NDM Lenkou Dřímálovou.

Foto Martin Kusyn

U příležitosti premiéry opery ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE Benjamin Brittena debatovali v Antikvariátu a klubu Fiducia PhDr. Jiří Zahrádka, Ph.D., a ředitel NDM Jiří Nekvasil.

Foto Martin Kusyn

V české premiéře uvedlo Národní divadlo moravskoslezské inscenaci CAR SAMOZVANEC v režii hostujícího polského režiséra Andrzeje Celińskiego (vlevo). Dramaturgie byla svěřena Ladislavu Slívovi, který se do činohry vrátil jako dramaturg po 26 letech!

Foto Radovan Šťastný

Hosty již pátých OPERNÍCH SIRÉN byli dramaturgyně opery Eva Mikulášková, režisér Radovan Lipus, šéf činohry NDM Peter Gábor a umělecký šéf Komorní scény Aréna Ivan Krejčí.

Foto Martin Kusyn

Na baletním sále se uskutečnila opět otevřená zkouška – diváci se mohli potkat s Chaplinem (Koki Nishioka) a Tulákem (Ayuka Nitta) – s jeho nejslavnější filmovou postavou. Milovníci tance se přišli naučit typickou chůzí Chaplina, vyzkoušet si buřinku anebo si jen poslechnout povídání o tom, jak CHAPLIN vznikl.

Foto archiv

V Národním divadle moravskoslezském byl balet CHAPLIN uveden v české premiéře 19. listopadu 2015. Soubor baletu NDM se ale představil s touto inscenací v pražské premiéře 11. února 2017 také ve Stavovském divadle.

Foto archiv

Odborná beseda s hosty katedry slavistiky Filozofické fakulty Ostravské univerzity a hosty NDM k uvedení nové inscenace CAR SAMOZVANEC doplněná o scénické čtení herců činohry NDM zaplnila celou posluchačskou místnost.

Foto Martin Kusyn

V dlouhodobé dramaturgické řadě souboru opery – Operní hity 20. století – představilo NDM dílo jednoho z největších britských hudebních skladatelů Benjamin Brittena ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE. Na fotografii dirigent Ondřej Vrabec, hudební ředitel opery Jakub Klecker a režisér Jiří Nekvasil.

Foto Martin Popelář

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz +420 603 317 299 www.lpcatering.cz

CHEESY

VÁŠ OBCHOD S DELIKATESAMI

LAHODNÉ SÝRY Z CELÉ EVROPY
ŠUNKY A UZENINY NEJVYŠŠÍ JAKOSTI
FARMÁŘSKÉ A BIO PRODUKTY
ČERSTVÉ KVÁSKOVÉ PEČIVO
BEZLEPKOVÉ A CELOZRNÉ MOUKY
SUŠENÁ RAJČATA, ŘECKÉ OLIVY
KVALITNÍ VÍNA, KOŘENÍ...
A MNOHEM VÍCE

KUPÓN PRO VÁS - ODSTŘIHNĚTE A PŘIJĎTE NÁS NAVŠTÍVIT

CHEESY ČS. LEGIÍ 5, OSTRAVA (U KUŘÍHO RYNKU)
TEL: 736 627 576
E-MAIL: CHEESY.OVA@EMAIL.CZ

POUKÁZKA NA 30 CZK

SLEVA BUDE ODEČTENÁ
PŘI VAŠEM NÁKUPU
NAD 300 CZK

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps

pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE
+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- **sms-VSTUPENKA** na vybraná představení
- **v předprodeji** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203
603 184 562
596 276 242
736 627 169

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- **v kanceláři předplatného** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202
736 627 168

- **hodinu před začátkem představení u pokladny** v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM

– vaše celoroční sleva!

Můžete si ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

Auto Heller

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM BŘEZEN 2017

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	BOUŘE	X.	18.30	O
5.	LA CLEMENZA DI TITO	N	15.00	O
7.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE	E	18.30	O
8.	HODINA PŘED SVATBOU	F	18.30	Č
9.	LA CLEMENZA DI TITO	C	18.30	O
11.	ANDREA CHÉNIER	PS2	18.30	O
12.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	ZP1	16.00	O
14.	BOUŘE	V.	18.30	O
15.	JE ÚCHVATNÁ!	II.	18.30	Č
17.	HODINA PŘED SVATBOU	IV.	18.30	Č
22.	JE ÚCHVATNÁ!	F	18.30	Č
23.	TŘI MUŠKETÝŘI – světová premiéra	PP	18.30	B
24.	KRÁL UBU – derniéra	D	18.30	Č
25.	TŘI MUŠKETÝŘI – druhá premiéra	MP	18.30	B
27.	HODINA PŘED SVATBOU	ČP	18.30	Č
28.	ŠKOLA PRO ŽENY		18.30	Č
29.	LA CLEMENZA DI TITO	II.	18.30	O
30.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE	VII.	18.30	O
31.	TŘI MUŠKETÝŘI	IV.	18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
5.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
7.	MUČEDNÍK		19.00	Č
24.	MUČEDNÍK		19.00	Č
27.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	9.30	O
28.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	9.30	O
STARÁ ARÉNA				
13.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	II.	18.30	OPTA/M
3.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU	D	18.30	Č
4.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		18.30	Č
9.	REBECCA – česká premiéra	PP	18.30	OPTA/M
10.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
11.	REBECCA – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
12.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	N	15.00	Č
14.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
15.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
16.	REBECCA	VII.	18.30	OPTA/M
17.	EVITA		18.30	OPTA/M
18.	CAR SAMOZVANEC	X.	18.30	Č
19.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	SP	10.30	Č
19.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
21.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT	školy	10.30	OPTA/M
21.	HABAĐÚRA		18.30	Č
22.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – 30. představení	Z	18.30	OPTA/M
23.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU	ZP3	18.30	Č
24.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	P	18.30	OPTA/M
25.	REBECCA	PS	18.30	OPTA/M
26.	SUNSET BOULEVARD – derniéra		18.30	OPTA/M
30.	REBECCA	C	18.30	OPTA/M
31.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	P2	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
4.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

STÁTNÍ CENA ZA LITERATURU PAVLU DOMINIKOVI

Překladatel **Pavel Dominik** se narodil roku 1952 v Ostravě. Studoval na Filozofické fakultě UK v Praze. Přijal byl na obor korejština-ruština, v průběhu druhého ročníku však orientální jazyk vystřídala angličtina. V 90. letech se krátce věnoval překladu a tvorbě dialogů pro dabing. V České televizi spolupracoval nejčastěji s Elmarem Klossem ml., s nímž vytvořil mimořádně úspěšný tvůrčí tandem, jejich česká verze Formanova *Přeletu nad kukaččím hnízdem* byla vyhlášena nejlepším dabovaným dílem roku 1998.

Pavel Dominik je znám především svým úsilím přiblížit českým čtenářům dílo **Vladimira Nabokova** a **Salmana Rushdieho**, ale překládal i jiné autory. V posledních patnácti letech dostal řadu zajímavých příležitostí v **oblasti dramatické** (na padesát překladů). Jeho překlady byly uvedeny na scénách našich nejvýznamnějších kamenných, ale i komorních divadel. Jako přívoskový rodák nejraději spolupracuje s ostravskými scénami, pro NDM, kromě úspěšného muzikálu *Donaha! (Hole dupy)*, se zde hrál jeho překlad hry *Slož mě něžně*,

nedávno měla premiéru *Je úchvatná!* a připravuje se *Teď mě zabij*.

Překladatelovu dílu se mnohokrát dostalo značného uznání, mezi nejvýznamnější patří **Jungmannova cena** za nejlepší překlad roku 1991 (Vladimir Nabokov: *Lolita*), **Pocta laureátům** za román S. Rushdieho *Zem pod jejímá nohama* (2002) a **Státní cena za překlad knihy Vladimira Nabokova *Ada aneb Žár* s přihlednutím k dosavadnímu dílu** (2016).

(red)

PROGRAM DUBEN 2017

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	LA CLEMENZA DI TITO	X.	18.30	O
2.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	N	15.00	O
4.	TŘI MUŠKETÝŘI	E	18.30	B
5.	BOUŘE	F	18.30	O
6.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE	C	18.30	O
7.	LA CLEMENZA DI TITO	D	18.30	O
8.	ANDREA CHÉNIER – derniéra	PS	18.30	O
13.	POPELKA		18.30	B
14.	POPELKA		16.00	B
18.	LA TRAVIATA		18.30	O
19.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – naposledy v sezóně	VOP	18.30	O
21.	ŠKOLA PRO ŽENY		18.30	Č
23.	JE ÚCHVATNÁ!	N	15.00	Č
25.	HODINA PŘED SVATBOU	V.	18.30	Č
27.	TAJEMSTVÍ – premiéra	PP	18.30	O
28.	KONCERT K 72. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ OSTRAVY	Z	19.00	K
29.	TAJEMSTVÍ – druhá premiéra	MP	18.30	O
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
2.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		10.00	O
2.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		12.00	O
6.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	10.00	O
30.	KUŘAČKY		19.00	Č
STARÁ ARÉNA				
10.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz
Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky. Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
4.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
6.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE – premiéra	PP	18.30	Č
7.	REBECCA	P2	18.30	OPTA/M
8.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE – první repríza	MP	18.30	Č
9.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	N	15.00	OPTA/M
11.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU	V.	18.30	Č
12.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	II.	18.30	Č
13.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
14.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
15.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
18.	DONAHA! (Hole dupy) – 95. představení		18.30	Č
19.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	ABEND – SHAKESPEAROVSKÁ RADA	18.30	Č
20.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	školy	10.30	Č
20.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	C	18.30	OPTA/M
21.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	P	18.30	B
22.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)	PS2	18.30	OPTA/M
24.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	ČP	18.30	Č
25.	CHAPLIN – naposledy v sezóně	E	18.30	B
26.	REBECCA	II.	18.30	OPTA/M
27.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU	VII.	18.30	Č
28.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT – 60. představení	školy	10.30	OPTA/M
28.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	D	18.30	B
29.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	X.	18.30	Č
30.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	SP	10.30	Č
30.	EVITA – 50. představení		18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
9.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, Z – zadáno
Předplatitelské skupiny:
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, P, P2, PP, MP, ČP, SP, VOP, ZP1, ZP2, ZP3, ABEND – SHAKESPEAROVSKÁ ŘADA

REPERTOÁR NDM (BŘEZEN – DUBEN 2017)

OPERA
Zdeněk Fibich BOURE 4. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 5. 4. (18.30)
Wolfgang Amadeus Mozart LA CLEMENZA DI TITO 5. 3. (15.00), 9. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 7. 4. (18.30)
Benjamin Britten ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE 7. 3. (18.30), 30. 3. (18.30), 6. 4. (18.30), 19. 4. (18.30) – naposledy v sezóně
Umberto Giordano ANDREA CHÉNIER 11. 3. (18.30), 8. 4. (18.30) – derniéra
Bedřich Smetana BRANIBOŘI V ČECHÁCH 12. 3. (16.00), 2. 4. (15.00)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 18. 4. (18.30)
Bedřich Smetana TAJEMSTVÍ 27. 4. (18.30), 29. 4. (18.30)

ČINOHRA
Karel Poláček – Arnošt Goldflam HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU 3. 3. (18.30), 23. 3. (18.30), 11. 4. (18.30), 27. 4. (18.30)
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 4. 3. (18.30)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 4. 3. (19.00), 9. 4. (19.00)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 5. 3. (19.00)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 7. 3. (19.00), 24. 3. (19.00)
Pere Riera HODINA PŘED SVATBOU 8. 3. (18.30), 17. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 10. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 18. 4. (18.30)
William Shakespeare VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ 12. 3. (15.00), 12. 4. (18.30), 19. 4. (18.30)
Ivan Vyskočil HAPRDÁNS neboli HAMLET PRINC DÁNSKÝ 13. 3. (19.30), 10. 4. (19.30)
Peter Quilter JE ÚCHVATNÁ! 15. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 23. 4. (15.00)
Adolf Nowaczyński CAR SAMOZVANEC 18. 3. (18.30)

ČINOHRA
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 19. 3. (10.30)
Michael Cooney HABAĐÚRA 21. 3. (18.30)
Alfred Jarry KRÁL UBU 24. 3. (18.30) – derniéra
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 28. 3. (18.30), 21. 4. (18.30)
Lee Hall – Marc Norman – Tom Stoppard ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE 6. 4. (18.30), 8. 4. (18.30), 24. 4. (18.30), 29. 4. (18.30), 30. 4. (10.30)
Anna Saavedra KUŘAČKY 30. 4. (19.00)

BALET
Jan Kučera TŘI MUŠKETÝŘI 23. 3. (18.30), 25. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 4. 4. (18.30)
Sergej Prokofjev POPELKA 13. 4. (18.30), 14. 4. (16.00)
DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT 21. 4. (18.30), 28. 4. (18.30)
CHAPLIN 25. 4. (18.30) – naposledy v sezóně

OPERETA/MUZIKÁL
Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!) 1. 3. (18.30), 24. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 9. 4. (15.00), 20. 4. (18.30), 22. 4. (18.30)
Michael Kunze – Sylvester Levay REBECCA 9. 3. (18.30), 11. 3. (18.30), 16. 3. (18.30), 25. 3. (18.30), 30. 3. (18.30), 7. 4. (18.30), 26. 4. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 15. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 13. 4. (18.30), 14. 4. (18.30), 15. 4. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 17. 3. (18.30), 30. 4. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 19. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 4. 4. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 26. 3. (18.30) – derniéra
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT 21. 3. (10.30), 28. 4. (10.30)

Změna programu vyhrazena!

MECENÁŠSKÝ KLUB
NÁRODNÍHO DIVADLA
MORAVSKOSLEZSKÉHO

Staňte se **MECENÁŠEM NDM**, staňte se naší součástí.

Jako poděkování za projevenou podporu Vám nabízíme možnost využití atraktivních výhod:

- zařazení do VIP protokolu
- přednostní rezervace místa v hledišti a jiné
- forma daru = darovací smlouva

Více na **www.ndm.cz**

Svěží už od roku 1907

Vizuální symbol sezóny 2017/2018, grafický návrh Jiří Šigut

PŘEDPLATNÉ SEZÓNA 2017/2018